

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ortv Et Progressv Ac Viris Illvstribvs Ordinis
Gloriosissimæ Dei Genitricis, semper Virginis Mariæ de
monte Carmelo**

Trithemius, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1643

Appendix Tractat. II

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64495)

in Bulla, cuius principium est, *Dilecti filij*, data in Vrbe veteri, die 15. Maij, anno 1528. vbi hæc verba habentur; *Die, quo à saculo huiusmodi Purgatorium accesserint, ipsa Virgo gloriosa Dei genitrix MARIA, Sabbato sequenti post ipsorum confratrum, seu Religiosorum ac sororum obitus, visitando, à pœnis Purgatorij huiusmodi eorum animas liberabit.* Eandem etiam Indulgentiam confirmavit Gregorius XIII. in Bulla, quæ incipit, *Vt laudes Gloriosissima Virginis Mariae.* Ac tandem Academia Salmanticensis, exploratis Apostolicis his Bullis, declaravit, validam esse hanc Sabbatinam Indulgentiam, & in suo robore semper permanere, nisi per Summum Pontificem, aut Concilium aliquod derogeretur, nosq; testamur, insigniorum Doctorum illius Academiae subscriptiones illam approbantes legisse, & vidisse. Quare cum non solum auctoritate tantorum Doctorum, sed expressis Summorum Pontificum oraculis, Indulgentia hæc Sabbatina sit corroborata, & stabilita, non video qua ratione quispiam absque ingenti temeritate illam inficiari queat.

APPENDIX TRACTATVS II.

Complectens Encomia Sanctæ & Seraphicæ Virginis ac Matris THERESIÆ à IESV, Carmeli Restauratricis celeberrima.

I. **C**VM occasione tractationis de sacra antiquitate Ordinis Gloriosissimæ Dei genitricis semper Virginis MARIE de monte Carmelo, in laudes eiusdem Religionis opportunè incidere, ac hoc eodem tempore celebrata sit sanctæ Matris THERESIÆ, Carmelitici Ordinis alumnae atque *instauratricis*, desideratissima Beatificatio, nec possum, nec debeo eius præconia omnino silentio præterire.

II. DVO

II. Dvo ego non diffiteor, quæ in simili argu-
 menti genere D. Hieronymus de quibusdam san-
 ctissimis fœminis sermonem faciens, ingenuè fas-
 sus est. Etenim in *epistola ad Eustochium* agens de
 Paula dixit, quod & de B. THERESIA dicere mihi li-
 cet: *Si cuncta corporis mei membra verterentur in*
linguas, & omnes artus humana voce resonarent, ni-
hil dignum de sancta ac venerabilis THERESIÆ vir-
tutibus dicerem: nobilis genere, sed multo nobilior san-
ctitate. Verba etiam eiusdem S. Hieronymi in epi-
 stola ad Demetriadem satis utique præsentis argu-
 mento mihi congruere videntur. *Scripturus ait ad*
Demetriadem virginem Christi, quæ & nobilitate, &
diuitijs prima est in vrbe Romana, si cuncta virtuti-
bus eius congrua dixerò, adulari putabor, si quadam
subtraxero, ne incredibilia videantur, damnum lau-
dius eius mea faciet verecundia. Quid igitur faciam?
quod implere non possum, negare non audeo. Hæc ille.
 Non dissimiliter si magnalia huius inclytæ Virgi-
 nis prædicauero, incredibilia proferre iudicabor: si
 autem hoc timore concussus, portenta illius reti-
 cuero, laudibus eius iniuriam irrogabo: *Quid igitur*
faciam? (aiebat D. Hieronym.) *quod implere non*
possum, negare non audeo: attente ergo mecum per-
 pendens, quænam verba ex sacris eloquijs ad præ-
 conia huius sacræ Virginis decantanda promerem,
 nulla mihi aptiora visa sunt, quam prophetica illa,
 quæ DEIPARA Virgo de se ipsa protulit: *Beatam me*
dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna, qui
potens est, & sanctum nomen eius. Hoc vaticinium
 multis retro annis impletum nouimus in DEIPARA
 Virgine, vniuerso orbe eam *Beatam* acclamante:
 hodierna vero die impletur pariter in dilectissima
 eius filia THERESIA, quam iure specialis suæ filia-
 tionis, Marianæ virginitatis, & maternitatis legiti-
 mam hæredem fuisse in hunc modum demonstro.

III. SANE sicut communis est sanctorum Pa-
 trum sententia in *caput 1. Luc.* virginitatem, &
 mater-

D. Hier.
ep. ad Eus-
toch. to. 1.

Idem San-
ctus epi-
stola ad
Demetria.

D. Hiero.

Luc. 1.

D. Thom.

maternitatem esse illa magna, propter quæ ait Virgo ab omnibus generationibus *Beatam* se esse prædicandam: vnde D. Thomas in catena ex mente D. Augustini ait: *Virgo non per suam virtutem dicit se beatam prædicandam, sed causam assignat dicens: quia fecit mihi magna, qui potens est: quæ tibi magna fecit? credo, ut creatura ederes Creatorem, formula Dominum generares, ut per te Mundum Deus redimeret, per te illuminaret, per te ad vitam reuocaret.* Hæc ille: ita similiter, ob hæc duo præcipue omnium fidelium generationes Sanctam THERESIAM perpetuo *Beatam* prædicabunt: quod *Virgo* simul & *Mater* sit, *Virgo* immaculata mente, & corpore, & multorum pariter Filiorum fecundissima

D. Paul.**D. Bern.**
super miss.

Mater in CHRISTO, ut loquitur D. Paulus: vnde non immerito in eam conueniunt verba illa Diui Bernardi, de DEIPARA Virgine loquentis: *Nec solum visa est, nec habere sequentem, gaudia Matris habens cum virginitatis honore: in quo sanè non solum DEIPARAM Virginem, sed & Beatissimam Trinitatem mihi THERESIA æmulari videtur: nam ut*

D. Nazian.*Isai. 49.*

dixit Nazianzenus *Carminè* in laudem virginitatis: *Prima trias Virgo est, quis autem ignorat, Deum per Isaiam dixisse: Ego, qui alios parere facio, ipse sterilis ero, & non pariens? Ecce Trias pariter Virgo, & Mater esse perhibetur, dum inuiolata, & incorrupta manens, multos filios spiritualiter quotidie parturit. Beata ergo THERESIA, meliora semper charismata æmulata, ut monuit D. Paulus, non solum Virgo inuiolata, sed & fecunda multorum mater in CHRISTO exitit.*

D. Basil.

IV. OBSERVAVI non semel Adam dum fuit in statu innocentia, minime sollicitum de procreandis filijs, nec de successore post se relinquendo: at diuinae legis prævaricator factus, ac propterea corruptionis, & mortalitatis pœnæ obnoxius, vxorem cognouit, & iam propagationis sollicitudo animum eius pullabat, ut his verbis eleganter dixit D. Basil.

lius

lius de vera virginitate : *Quod si non otiose Paradisum, primiq; Adam in eo conspicias vitam, inuenies profecto illum adhuc in Paradiso constitutum opus non habuisse cognoscere uxorem suam. Post prauaricationem verò mortisq; sententiam, post Paradisi amissionem: tunc iam uxorem cognouit suam, ut vita postea mortalitatem prolis successione solaretur. Angelos autem nulla vnquam procreationis cura sollicitauit, quia ingenerabiles, & incorruptibiles erant, at licet physicè multiplicari nequirent, moraliter tamen propagari posse non ignorabant per Virginum multiplicationem, quæ mortali carne indutæ, Angelicam puritatem imitantur, & ipsorum Angelorum ruinas instaurant. Vnde S. Basilius* *D. Basil.*
*libro de vera virginitate dixit: Bonum est coniugium, per quod humana posteritatis inuenta est propagatio, sed melior virginitas, per quam Angelorum re-
 perta est successio: ad hoc ipsum respiciens D. Hiero-* *D. Hiero.*
onymus libro 1. aduersus Iouinianum, versans illa lib. 1. ad-
Genesis verba cap. 9. Crescite, & multiplicamini, & uersus Io-
replete terram, acute, & sapienter dixit: Consideran- *uinian.*
da est vis verbi, & replete terram, nuptia quippe
terram replent, Virginitas Paradisum: atque huc fa-
cit singularis, inaudita, ac ingeniosa expositio
S. Basilij in locum illum Ioannis: Leuate oculos ve- *D. Basil.*
stros, & videte regiones, qua alba sunt iam ad mes-
sem: vbi per messes albas intelligit virgines, & con-
tinentes, quos tanquam selecta grana diuinæ mes-
sis, apta esse dicit ad vacuas Angelorum sedes im-
plendas: & postea inquit: Virginitas vitam nostram
de corruptione, ad sanctitatis gloriam colligit, & gra-
na intra Calorum horrea congregat. Equidem Beata
 THERESIA non solum per seipsam, quæ integerri-
 ma semper extitit *Virgo*, sed quia pariter, & *Mater*
 fuit, innumerabiles Virgines spiritualiter partu-
 riens, intus, & exterius amictu albo induta, quas
 tanquam spicas, quæ albae sunt ad messem; nunc in
 Ecclesiæ militantis, postmodum in triumphantis
 horrea

- horrea incessanter inducit. Quare merito in Be-
tam THERESIAM conueniunt verba illa Sapient. 3.
Sapient. 3. *Fœlix, sterilis, & incoinquinata, qua nesciuit thorum
in dilecto, habebit fructum in respectione animarum
sanctarum.* Tot sanctorum Monachorum, & mo-
nialium agmina, per totum orbem terrarum longe
lateque diffusa, quis non videat fructus esse huius
Virginis, ac fœcundæ Matris.
- Genes. 12.** V. OBSERVAVI etiam, quod Genes. 12. de Abra-
ham ait sacer Textus : *Egressus itaque Abraham
tulit Saraim uxorem suam, & animas, quas fecerat
in Haram;* certè fide Catholica docemur: homi-
num animas non fieri ab hominibus, sed à solo Deo
creari, nihilo secius tamen Abraham dicitur ani-
mas fecisse, quia eas conuerterat ad Dominum:
Paraphr. vnde **Chaldaus.** *Paraphrastes Chaldaus ad id significandum
legit: Abraham tulit animas quas subiecerat legi;*
cum ergo B. THERESIA, tot fidelium animas non
solum diuinæ legis iugo, sed Euangelicæ perfectio-
nis disciplinæ subdiderit, merito illam, non solum
Virginem, sed fœcundam pariter Matrem compel-
D. Greg. *lare fas erit: vt enim dixit D. Gregorius hom. 3. in
Euang. Quasi enim parit Dominum, quem cordi au-
dientis infuderit, & Mater eius predicando efficitur,
si per eius vocem amor Domini in proximi mente ge-
neratur.* Hæc D. Gregorius, quibus persimilia sunt
D. Hierõ. illa D. Hieronymi in Euangelia : *Isti sunt Mater
mea, ait Dominus, qui me quotidie in credentium
animis generant.* Verum audire mihi videor B. TH-
Isaia. 49. RESIAM dicentem illud Isaia cap. 49. *Quis genuit
mihi istos? ego sterilis & non pariens?* Quasi dicat,
cum ego Virgo sim intacta, quis ex me genuit,
tam ingentem filiorum Sobolem? cui interroga-
tioni, ego hac ratione occurrendum arbitror, cum
Spiritus sanctus ad imitationem Dei parentis vo-
luerit B. THERESIAM *Virginis, & Matris* honore
cobonestare; certè quemadmodum MARIAM stu-
pendo miraculo fœcundauit, vt filium Dei natu-
ralem

talem conciperet, & pareret iuxta illud : *Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi* : ita idem Spiritus sanctus B. THERESIAM alioquin integerrimam Virginem, Matris fecunditate donauit, vt innumeros filios Dei adoptiuos spiritualiter conciperet, & pareret.

VI. Ex qua singulari prærogatiua illam eruo Carmelitanae Religionis miram excellentiam super reliquos Ecclesiae Catholicae monasticos ordines, quod quemadmodum in Christo Domino duplex præfulget generatio, vna æterna, alia temporalis; illa in sinu Patris, hæc in utero Matris; illa conuenit ei, quatenus Deus, hæc quatenus homo; illa fuit à *Patre sine Matre*, hæc à *Matre Virgine sine Patre*; ita mirabili quadam proportionem duplicem huius sacrae Carmelitanae Religionis intueor generationem, primam à *Patre sine Matre*, hoc est, à solo antiquissimo *Patre ELIA*, secundam vero, quam propriè regenerationem vocitare licet, à *Virgine Matre*, abique humano *Patre*, à sola scilicet B. THERESIA integerrima Virgine. Opinantur tamen quidam, quod sicut in generatione temporali mundi, diuina sapientia prouidit, vt vir, & femina conuenirent ad procreationem generis humani, ad quem scopum respiciens Dominus dixit : *Non est bonum hominem esse solum, faciamus ei adiutorium simile sibi* : & continuo creauit Euam; & sicut in regeneratione spirituali voluit Deus, vt vir, & femina simul concurrerent, CHRISTVS scilicet, & MARIA, ille vt Redemptor, hæc vt ministra Redemptionis, ministrando ei sanguinem, quo solus ipse nos redemit; ita (inquam) quidam pie opinantur, quod in regeneratione cum venerit filius hominis in illa vltima renouatione Ecclesiae, cum fiet vnum ouile, & vnus Pastor, non solum virum, sed & feminam adhibebit, vt neutri regenerationi desit sexus vterque, ELIAM, scilicet, vt testantur sacra eloquia in extremo illo tempore venturum, &

Nota prærogatiua Carmelitana Religionis, præ alijs omnibus monasticis Ordinibus.

Genes. 2.

Z

B. THE-

B. THERESIAM tanquam Viraginem, ac fortissimam mulierem, quæ ardentissimo diuini honoris zelo, instar ipsius ELIÆ, exæstuans in eius confortio, Antichristi rabiem compescet, arma diripiet, potentiam confringet, ac illustrem de illo victoriam reportabit, vt merito dici possit: *Vna mulier fecit confusionem in domo Nabuchodonosor.*

*S. Theresia non instituit nouam aliquam Religionem, quam Reuellor dicere B. THERESIA eam mentem fuisse, vt eandem Religionem Carmelitanam, quam professabatur, ad pristinum rigorem primæui sui instituti reduceret. Olim sacri Pontifices illud mitigauerant in nonnullis indulgentes, quæ B. ALBERTI asperissima Regula præferebat. Beata autem THERESIA non veniens soluere legem, sed adimplere cupiens ne iota, aut apicem vllum illius Regule præteriri, renouationem, & reformationem quandam instituit, sicut & in ordine S. Augustini illam fecit S. Gulielmus, & in ordine Sancti Patris nostri Francisci D. Bonauentura, & in monialibus Dominicanis S. Catharina de Senis. Vnde in Bulla Beatificationis eius, non vocat eam Paulus V. alicuius nouæ Religionis inuentricem, sed nouæ reformationis Discalceatorum fundatricem. Sane B. THERESIA filia fuit Ordinis Carmelitani Calceati, ab eo fuit instituta, in eo diuinis fulgoribus illustrata, in eo cœlestem spiritum concepit, ac charismatibus supernis diuinitus fuit præuenta, & à Spiritu Sancto edocta, vt intra ordinem Carmelitanum manens, asperiores, & pauperiores viam ingereret: atque huc facit quod D. Chrysof. *homil. 11.* in Acta Apostolorum quærens, an charitas paupertatem, an vero paupertas charitatem pepererit, respondet in hæc verba: *Videtur mihi, quod charitas paupertatem:* ardentissima igitur charitas, quam B. THERESIA*

B. THERESIA concepit inter moniales Calceatas
 ordinis Carmelitani, peperit paupertatem Discal-
 ceatorum, eiusdem Ordinis, ac plane Apostolicam
 illam viuendi rationem: quare hodierna die anti-
 quissima Carmelitarum Religio merito cum Spon-
 sa in Salomonis epithalamio sibi vsurpare potest
 verba illa: *Omnia poma vetera, & noua seruaui tibi,* Cant. 7.
dilecte mi. In veteri lege obtuli tibi ELIAM; Eli-
 saum, & Filios Prophetarum: hæc sunt poma vete-
 ra in lege gratiæ obtuli Cyrillos, Albertos, Angelos
 hæc sunt etiam poma vetera: obtuli centum, &
 quadraginta millia Martyres, vt testantur Chro-
 nica Tholosana; id referente Iustiniano ordinis
 Prædicatorum, hæc etiam sunt poma vetera: tan-
 dem nunc in nouissimis temporibus offero tibi
 THERESIAM Apostolico calculo beatificatam, ac
 filios, & filias eius; insigni sanctitate præditas: hæc
 sunt poma noua, quæ pariter cum veteribus seruaui
 tibi dilecte mi.

VIII. FILIA igitur est legitima B. THERESIA
 Ordinis Carmelitani Calceati; Mater tamen Dis-
 calceatorum, & reformationis eorum auctrix, &
 fundatrix, adeo vt in eam recte conueniant verba
 Isai. 58. *Edificabuntur in te deserta sæculorum, fun-
 damenta generationis, & generationes suscitabis.*
 recte ait *suscitabis*, quia per mitigationem regulæ
 S. Alberti, quasi emortuus erat, non substantialis,
 sed accidentalis Eliani instituti rigor; Beatâ autem
 THERESIA, diuino spiritû afflata, Euangelicæ suæ
 Reformationis mirabili virtute; illum in Ecclesiâ
 suscitauit quo autem tempore id præstiterit; quia
 circumstantiam esse reor singulari obseruatione
 dignam, ad commendationem B. THERESIÆ; li-
 ceat mihi in ea parumper immorari.

IX. CVM diuinus Sponsus probe agnoscat;
 Sponsam suam Ecclesiam Catholicam; nisi eius
 auxilio suffultam, ac mirabili virtute præmunitam;
 facile a tot vndique illam infestantibus hostibus

Nota singulari
Dei in Ec-
clesiam
suam, pro-
videntiã.

Ioan. 1.

superandam fore, in eo singularem adhibuit eu-
ram, ut quoties Sathanas per impiissimos homines
Ecclesiam Catholicam oppugnat, toties viros
scientia, ac sanctitate conspicuos provideat, qui
aduersariorum tela acerrimè infringentes, illam
viriliter tueantur. In primordijs legis gratiã insur-
xit *Simon Magus*, qui Spiritus sancti gratiam in-
stat mercium, venalem facere satagebat; sed resti-
tit ei *Petrus* Apostolorum Princeps. Blasphemat
Cerinthus, & *Ebion*, Christi diuinitatem abnegan-
tes, sed *Ioannes Euangelista*, vocem illam intonans:
In principio erat Verbum, & verbum erat apud
Deum, & Deus erat Verbum, quasi vehementi ful-
mine grauiter eos sauciauit. Insultant *Sabellius*, &
Paulus Samosathenus, tres diuinas personas infi-
ciantes, ac inter se illas confundentes; sed confu-
derunt illos *Dionysius Alexandrinus*, & *Gregorius*
Thaumaturgus. Insaniit *Arrius*, filium consubstan-
tialem Patri negans, sed insaniam, ac petulantiam
eius reruderunt SS. *Athanasius*, *Basilius*, *Gregorius*
Naxianzenus, *Gregorius Nyssenus*, necnon trecenti
decem & octo sapientissimi Præsules in Synodo
Nicæna congregati. *Macedonius*, & *Eunomius* pro-
clamant, Spiritum sanctum esse creaturam, sed si-
lentium eis imposuere *Nestharius* Constantinopoli-
titanus, *Menas* Antiochenus, *Cyrillus* Hierosoly-
mitanus, necnon *Damasus* Pontifex Romanus, na-
tione Hispanus; *Iouinianus*, & *Eluidius* sacrilego
ausu Dei parentis virginitatem insectantur, sed ad
hæreticis eorum cauillis *Hieronymus*, & *Ildephon-
sus* *MARIAM* vindicarunt: *Admanthus*, *Iulianus*,
Pelagius, & alij huius farinæ hæretici, diuinæ gra-
tiæ necessitatem, & humanæ voluntatis liberta-
tem grauiter læserunt; sed *Augustinus*, *Prosper*,
Chrysostomus, & *Hilarius* Arelatensis, antiqui Pi-
ctauensis amulator, illos validissimè expugna-
runt. Impius *Nestorius* dignitatem Matris Dei Vir-
gini adimere impensè conatus est; sed acriter sacri-
legum

legum illius dogma refutarunt *S. Epiphanius, S. Leo*
 Papa, *S. Cyrillus*, & innumeri alij Patres Concil.
Ephes. & Calcedonenfis: refricant impudici *Albi-*
genses hæresim aduersus immaculatam Dei Geni-
 tricis Virginitatem, & instar Hydræ multorum ca-
 pitum nascitur *Manichæus*, sed coercent omnes
 illos *Dominicus*, & *Franciscus*, ac percelebres eo-
 rum filij Angelicus Doctor *Thomas de Aquino*, &
Seraphicus Bonaventura. Desipiunt *Ioannes Hus*,
 & *Hieronymus de Praga* procacissimi hæretici, er-
 rores *Berengarij* aduersus Petri clauis oblatrantis
 ab Orco suscitantes, sed illos interimunt *S. Vin-*
centius Ferrey. Beatus *Thomas Waldenss*, ac sa-
 pientissimus *Ioannes Capreolus*. Deinde labenti-
 bus annis, feliciora tempora successere, hæresibus
 non inualescentibus, sed silentibus potius, ita vt
 hæretici obmutuisse viderentur. At, proh dolor,
 postmodum non valentes ora comprimere, audita
 illa Euangelica lectione: *Erat IESVS eijciens demo- LUC. II.*
nium, & illud erat mutum: infremuit *Lutherus*, di-
 cens: *Non sum ego, non sum ego*. Quod rei euentus
 satis vtique probauit, non esse demonem mutum,
 sed loquacissimum: etenim extunc cœpit auctori-
 tati sedis Apostolicæ detrahere, indulgentias vili-
 pendere, obedientiam summo Pontifici negare,
 monasticam vitam execrari, aduersus religiosa
 vota sibilare, austeritatem vitæ nihili pendere, ie-
 iunia, & carnis macerationem iniuriosa copiose
 Christi satisfactioni proclamare, sacramenta irri-
 dere, ac libidini, & carnis voluptatibus habenas
 laxare. At diuino numine prouidente contra hoc
 portentosum monstrum, ac pestilentem eius do-
 ctinam Ecclesiæ bonam partem inficientem, su-
 scitauit Deus spiritum B. THERESIÆ Carmelitici
 Ordinis calceati monialem, quæ instar Euangeli-
 cæ, ac Apostolicæ illius mulieris, quæ (insultanti-
 bus Pharisæis aduersus Christum, ac temere asse-
 rentibus: *In Beelzebub principe Demoniorum eijcit LUC. XX.*

Qua ra-
tione S.
Theresia
obuiarit
Luthero,
eiusq; do-
ctrina &
hæresibus.

S. There-
siæ per 20.
annorum
spatium
quotidie
Eucharis-
tiam su-
mit; ap-
probat id
Deus mi-
raculis.

dæmonia) vocem intonuit, qua *Lutheranorum* au-
daciã retudit, & omnes eius hæreses expugnauit,
non solum verbis, & doctrina, vt volumina, ab ea,
diuino spiritu afflante, scripta, Euangelicis instru-
ctionibus referta, *Lutheri* diabolicis documentis
& diametro oppositis, perspicue contestantur; sed,
quod mirabilius est, & ad victoriam de hoste re-
portandã efficacius, & potentius, præclaris suis
gestis, ac heroicis operibus, tam proprijs, quam fi-
liorum suorum, acriter illum profigat; vt in ani-
mum sibi faciendum induxerat Beata THERESIA,
prout in itinere perfectionis ad moniales testatum
reliquit; vnde si *Lutherus* de medio tollere cona-
tus est vitam monasticã; THERESIA monasticæ
vitæ reformationem in Ecclesiam inducit; si *Luthe-
rus* impudenter spernit ieiunia, vigiliã, & carnis
macerationem; THERESIA, & contra abstinẽ-
tiam a carnibus per totum vitæ curriculum præfi-
git; perpetuas orationis vigiliã fratribus suis præ-
scribit, asperrimis vestibus illos induit, nudis pedi-
bus incedere decernit: si *Lutherus* Virginum mo-
nasteria euertit, THERESIA innumera virorum,
& sceminarum erigit, quæ per totum Orbem ter-
rarum diffusa mirificè præfulgent, per *Hispaniam*
primitus, per *Italiam*, *Galliam*, *Germaniam*, *Pol-
oniam*, *Orientelem*, & *Occidentalem Indiam*,
Persiam, & alias permultas tam Christianas, quam
barbaras regiones: si *Lutherus* imagines sacrile-
go ausu execratur, THERESIA sola imagine Crucis
Christi manu apprehensa, velut euaginato ense,
Principes tenebrarum, ac dæmonum legiones ad
pugnam prouocabat, & ad eos acrius irritandos,
muscas vocitabat: si *Lutherus*, aduersus Eucha-
ristiæ vsum temere blasphematur, THERESIA per vi-
ginti annos singulis diebus Corporis Christi pasto-
reficiebatur, & (vt id obiter dicam) quia quidam
huius sacræ Virginis confessores, iudicauerunt ni-
miam videri hanc frequentiam, ac propterea me-
rito

rito temperandam, DEVS Optimus Maximus testimonijs duobus omni exceptione maioribus, frequentiam illam approbavit; nam quoties deinde Christi corpus sumebat, eius facies miris fulgoribus in conspectu omnium coruscabat, & cum quadam die sumptioni Eucharistiae iam proxima, ad locum communionis accessisset, diuino quodam extasi rapta, ita in sublime Spiritus sanctus non solum mentem, sed & corpus sustulit, vt cum sacerdos non potuisset ori eius Eucharistiam immittere, sacra illa hostia vitro ad os eius euolarit. Tandem si Lutherus aduersus cantantium choros obmurmurabat, THERESIA fratribus & monialibus suis psalmodiae in choro septies, iuxta septem horas Canonicas, & iuxta illud Dauid: *Septies in die laudem dixi tibi*, quotidie vacare iubet, quibus diuinis laudibus velut bellicis tormentis, aduersarios suos male torquent. Ad quod significandum, vbi Vulgata nostra legit Cantic. 7. *Quid videbis in Sunamite*, nisi choros castrorum? Alij legunt: *Quid videbis in Sunamite, nisi multitudinem praeliantium?* Vnde ingeniose Rupertus in comment. illius loci ait: *Laudando chori praeliantur, & praeliando castra laudant.* Verum & Dauid haec duo mihi copulasse videtur, cum dixit Psal. 149. *Exaltationes Dei in gutture eorum; ecce canentium laudes: & gladij anc pites in manibus eorum?* ecce arma tenentes, vt contra hostes acerrimè dimicent.

X. NEMINEM igitur iam tam mentis inopem fore opinor, qui clare non videat illustrem esse victoriam, quam B. THERESIA de impio haeresiarcha Luthero reportauit; vt merito fortissimae Iudith Iudith 9. verba sibi vsurpare possit: *erit enim hoc memoriale nominis tui Domine, cum manus foeminae deiecerit eum.* Iudith 9. Hanc autem victoriam reportasse, tanto gloriosius iudico, quanto ipsi Luthero ignominiosius fuisse arbitror, quod à tenera foemina fuerit oppressus, ac superatus. Sane cum Abime-

Judic. 9.

lech, vir alioquin fortis, & bellicosus, grauiter percussus fuisset à fœmina, id adeo sibi turpe, ac ignominiosum iudicauit, vt proximus morti ab armigero suo enixe postularit, vt interficeret se, ne diceretur mulier ipsum interemisse: *Ecce una mulier, ait sacer Textus, fragmen mola desuper iaciens, illisit caput Abimelech, & confregit cerebrum eius: qui vocauit cito armigerum suum, & ait ad eum: Euagina gladium tuum, & percutite me, ne forte dicatur, quod à fœmina interfectus sim.* Non euasit hoc ignominia genus impius Lutherus, cum à fœmina THERESIA turpiter fuerit prostratus, ac deuictus. Hanc victoriam per mulierem factam attente mihi perpendenti, verba illa occurrerunt propter *Deboraham* dicta: *Noua bella elegit Dominus*; etenim si præterita tempora inspiciamus, reperiemus duces viro- rum, viros fuisse; mulierem vero, viro- rum ducem, neminem nisi B. THERESIAM: quare non aptè minus dicemus hac tempestate, quam in sæculo illo *Deborahæ: Noua bella elegit Dominus.*

Judic. 4.

XI. CVM olim Rex *Iabin* Cananaeus per viginti annos vehementer oppresserat filios Israel, vt *libr. Iudicum cap. 4.* legimus, decreuerunt illi bellum ei indicere, & illum expugnare; quamuis autem inter eos esset *Barach*, rerum bellicarum peritissimus, *Deboraham* tamen elegerunt in generalem exercitus ducem, continuoq; illa, militaris regiminis munere fungens, vocauit *Barach* & dixit: *Vade, & duc exercitum in montem Thabor, tollesq; tecum decem millia pugnatorum, ego autem adducam ad te Sifaram principem exercitus Iabin, & currus eius, & tradam eos in manu tua: ipsa etiam cum exercitu comitata est illum: Ascendit cum decem millibus pugnatorum, habens Deboraham in comitatu suo: dixerat enim ei Barach: Si veneris mecum, vadam, si nolueris venire mecum, non pergam: postea vero ipsa Deborah instar prudentis, ac expertissimi ducis, monuit eum die, quo hostem aggredi debebat, & in illum*

Ibid.

in illum irruere: *Hac est, ait, dies, in qua tradidit Dominus Sisaram in manus tuas: subiunxit tamen deinde: In hac vice victoria non reputabitur tibi, quia in manu mulieris tradetur Sisara: Non dissimiliter huius Carmelitici exercitus Discalceatorum ducem, creauit Deus alteram Debboram, Beatam scilicet THERESIAM; nam licet verum sit, virum illum sanctitate insignem Patrem Ioannem à Cruce Carmelitanum, certamen hoc incepisse, ac de dæmonis faucibus multos eduxisse, qui nouæ huic militiæ nomen dederunt, sapienter tamen, cum id præstare cœpit, B. THERESIÆ, eius duci, & magistræ dixit: *Si venis mecum, vadam, si nolueris venire, non pergam: THERESIA quidem instar Debbora gubernabat, & dirigebat, IOANNES velut Barack executioni mandabat; illa ad eum dixit: Vade, & duc exercitum in Thaborem montis Carmeli, vbi transfiguraberis, & in virum alterum mutaberis, reliquaque eum docuit, quæ ad victoriam de hoste reportandam, idonea esse iudicauit. Vnde non IOANNI, sed THERESIÆ hæc victoria ascribi debet, In hac die victoria non reputabitur tibi, quia in manu mulieris tradetur Sisara: in manu THERESIÆ tradetur Lutherus, qui tunc in animis Lutheranorum viuebat; sicut autem tunc parta victoria Barack dixit: *Surge, surge Debbora, & loquere canticum; (vel, vt alij legunt) loquere inspectionem, loquere ornatum, loquere principatum, loquere ordinem.* His enim omnibus significationibus grauida esse perhibetur vox Hebræa, quam vulgatus interpres vocat *Canticum*: Sic sane nobis, B. THERESIÆ dicere nunc licet post gloriosam hanc partam victoriam: *Surge, surge, loquere Canticum, canticum scilicet illud nouum, quod Ioannes dixit, cantare non posse, nisi virgines; loquere inspectionem, pande nobis reuelationum, & cœlestium visionum arcana; loquere ornatum, narra nobis diuina charismata, quibus sponsus te mirifice exornauit; loquere prin-***

Z,

cipatum.

cipatum, manifesta nobis specialem illum fauorem, cum Rex Regum, dum mortalem vitam ageres, te velut Reginam pretiosissimo diademate manu sua coronauit; *loquere ordinem*, aperi nobis excellentiam huius tui Ordinis, in quo te ordinatrice, ita omnia bene ordinata sunt, vt nihil in ea absque ordine inspicere liceat: quod non obscure indicat, Deum principalem eius fuisse institutorem, quia, vt ait D. Paulus: *Qua à Deo sunt, ordinata sunt.*

Ad Rō. 13

Virgil.

D. Aug.

Ambr.

D. Basil.

XII. PORRO, vt clare videamus, quam ad amulsum *Deborah* B. THERESIAM obumbravit, in memoriam quæso reuocemus vocem Hebræam, *Deborah*, idem significare, quod Latine *Apis*. Constat autem, apem simul virginem, & matrem esse, vt cecinit Virgilius lib. 4. *Georg.* & admittit D. Augustinus de bono coniugali cap. 2. dum ait: *Deus apibus prolem sine concubitu dare potuit: ergo carnem Christi in utero virgineo recte formare potuit.* Et D. Ambrosius 4. *Exameron*, commendans apes ab integritate virginali, fatetur pariter fecundissimas esse: *Geminos, inquit, creant fœtus, & duplici cæteris auibus fecunditate præponderant.* Deinde quia apes symbolum sunt cuiusdam religiosæ communitatis, cum & clausuram seruent, & vni tanquam reliquarum magistro, & superiori subiiciantur: vt enim dixit D. Basilius hom. 8 sui *Exameri*: *Apibus communis est habitatio, communis volatus, communis vnag, omnium actio, & quod maxime esse constat sub præside, duceq;, omnes sua officia attingunt, & aggrediuntur: cæteras omnes certare, & muniri, alias inuigilare, quærendo victualia, alias sollicitam castrum adhibere custodiam, alias futuros explorare imbres, & speculari cursus nubium, alias de floribus ferta fringere, alias rorem infusum floribus ore colligere; nullam tamen alienis insidiari laboribus.* Cum igitur Beata THERESIA virgo sit pariter & mater, copiosum spiritualium filiorum examen procreans, & cum dupli-

duplicem instituerit communitatem Monachorum, & Monialium, quæ tanquam apes argumentosa singulæ, suis muneribus attendentes, Evangelicæ perfectionis fauum incessanter elaborant, congrue satis B. THERESIAM adumbrari constat per Debboram, *apem* significantem. Sed & illud, quod fertur de Alexandro, non alienum puto ab hoc argumento: desideravit ille vehementer oculis suis inspicere, qua ratione apes ex materia illa, quam ex varijs floribus decerpebant, fauos mellis elaborarent: quod ut obtineret, hac industria vsus est, vitreum apiarium confici præcepit, & in eo copiosum apum examen introduci, putans hac ratione prospecturum, apes mellificare: sed falsa eum fefellit opinio; nam antequam illæ opus suum inchoarent, primum omnium luto intrinsecus vitrum delinierunt, ut sic nulla ratione faui constructio extrinsecus videri posset. Sanè licet iam fere omnes moniales ex salubri Concilij Tridentini decreto clausuram seruare constringantur, Beata tamen THERESIA strictissimam omnium clausuram instituit, ita ut extrinsecus spirituales eius apes nulla ratione prospici possint; & si quando, quod rarissime accidit, cum externis sermonem inire necesse sit, id non aliter fit: quàm breuissime, & velo vultum operiente, ut nec videre, nec videri liceat: vnde etiam & Alexandri (nobiles inquam, & principes) impediuntur, ne sacras apes intra monasteriorum apiaria elaborantes, prospicere queant.

XIII. AD HÆC de Debbora ait sacer Textus
 4. Iudicum: *Erat autem Debbora prophetissa uxor Iudic. 4.*
Lapidoth, quæ duo mirifice præfigurant, & quasi oculos nobis ponunt præclara duo cœlestia dona, quibus B. THERESIA mirum in modum præfulsit. Pollicitus fuerat Deus olim, copiose effusurum spiritum propheticum super Ecclesiam suam: *Effundam de spiritu meo super omnem carnem, & prophetabunt filij vestri, & filia vestra.* Inter has filias, princeps

ceps

ceps Prophetissarum fuit DEIPARA Virgo, deinde
Elisabeth mater Ioannis Baptistæ. *Anna* vidua, filia
 Phanuel, filia quatuor Philippi Diaconi; postmo-
 dum vero, vt obseruat D. Thomas 2.2. *quæst.* 174.
 non defecit spiritus hic propheticus in ecclesia
 Christi, etiam in fœminis: etenim dono prophetiæ
 floruerunt B. *Angela* monialis Carmelitana, filia
 Ord. Car- Regis Bohemiæ, S. *Brigitta* cuius mirabiles pro-
 mel. san- phetiæ Apostolico calculo sunt probatæ, S. *Ger-*
 trionia. *trudis*, S. *Hildegardis* anno 1130. cuius reuelationes
lis claret confirmatæ fuerunt ab *Eugenio III.* S. *Catharina*
 spiritu Senensis, ac tandem hac nostra tempestate, ne spi-
 Prophetia. ritus antiquorum vatum in Ecclesia Catholica de-
 item S. fecisse videretur, ita copiose Deus prophetiæ spiri-
Brigitta. tum, ac diuinarum reuelationum lumen, in Bea-
 S. *Gertru.* tam virginem, & matrem THERESIAM effudit, vt
 S. *Hildeg.* inter illustriores Ecclesiæ Dei vates, ac celebriores
 S. *Cathar.* Prophetissas merito connumerari debeat: cuius
 Senensis. locupletissimi testes sunt eius scripta, quibus pœnè
 & maxi- infinitas prophetias, & reuelationes, ex obedientia
 me S. *The.* suorum confessorum, testimonio proprio omni
 resia. exceptione maiori consignauit. Vocat deinde *Deb-*
boram sacer Textus uxorem *Lapidoth*: vox hæc
 Hebræa est, quæ interpretatur fœmina fulgurum,
 vel *lampadum*, quod præclare in B. THERESIAM, &
 absque vilo dubio conuenit.

Judic. 4.

XIV. ANTIQVI Rabbini super 4. cap. *Judic.* af-
 firmant, *Debboram* præ eximia sua pietate erga di-
 uinum cultum curam habuisse nutriendi oleo ar-
 dentes lampades, quæ erant in templo: *Arte* (in-
 quiunt) *lychnopaa ad sacrum lucernarum usum*
lychnos conficiebat. B. THERESIAM nemo ignorat
 ob excellentem virtutem religionis, quæ in illa sin-
 gulariter emicuit, diuini cultus sollicitam semper
 curam gessisse, & præcipuè illius, qui ad augustissi-
 mum Eucharistiæ sacramentum pertinebat: illa
 Ecclesiæ munditiam præcipiebat, altaria quoad
 poterat, ornabat, lampades perpetuo ardere vole-
 bat.

bat, non immemor illius: *Ignis in altari meo semper* *Leuit. 6.*
ardebit, oleo diligenter illas nutriebat, vt non abs-
 re, prudenter existimare liceat, in præmium illius
 sedulæ diligentia in nutriendis oleo lampadibus,
 ad Dei cultum destinatis, diuinum sponsum, non
 solum oleo lætitiæ animam præ multis alijs parti-
 cipibus vnxisse, sed & miraculoso oleo, ex corpore
 eius perpetuo emanante, illam illustrare voluisse:
 secura sane erit, non passuram à sponso repulsam,
 propterea quod veniente illo, deficiat oleum in vase
 suo: tanta enim olei copia delibuta est, vt non so-
 lum anima, sed & corpus in olei fontem eruperit,
 & perpetuo, ac incessanter erumpat.

XV. CÆTERVM cum à principio pollicitus fue-
 ro Mariana illa verba: *Beatam me dicent omnes ge-* *Luc. 1.*
nerationes, quia fecit mihi magna qui potens est, &
sanctum nomen eius, sacrae virginis THERESIÆ adap-
 tate: restat explicare, quomodo sanctum nomen
 eius magnificet eam: sane id, quod de emanatione
 olei nuper dicebam, non obscure id indicat; nam si
 Sponsa dixit: *Oleum effusum nomen tuum;* non vi- *Cant. 1.*
 deo vbi copiosius hoc nostro sæculo illud effuderit,
 quam in B. THERESIAM, cum abundantia spi- *Miracu-*
 ritualis olei, quo Spiritus sanctus illam inunxit, in *losum &*
 corpus eius miraculose redundarit. Referunt Hi- *saluberr-*
 storiographi, quod cum *Alexander Magnus* proxi- *imum oleū*
 mus esset ad bellum ineundum contra hostes, re- *stillat sa-*
 pente iuxta eius tentorium, fons olei ex terra foras *crū corpus*
 erupit; consultis autem auguribus, primus illorum, S. Theres-
 nomine *Aristander*, respondit: *Oleum laborem in-* *sia Virg.*
dicat, sed & victoriam repromittit: nam oleo athleta odoremq;
unguntur, & olea victores coronantur: certe peren- *spirat sua-*
 nis fons olei ex sacrosancto virginis THERESIÆ *uissimum.*
 corpore erumpentis, vnum indicat, & aliud por-
 tendit, indicat ingentem laborem, quem luctan-
 do aduersus hostes pertulit: portendit vero lau-
 ream non solum præsentis Apost. Beatificationis,
 sed & cœlestis beatitudinis, qua in choro Virginum
 à spon-

à sponfo, nunc, & poſtea reſurgens glorioſe cōſō-
nabitur.

Gen. 7.

In quibus
nomen
S. THE-
RESIÆ
cum no-
mine IESV
conue-
niat; &
quomodo
id illi da-
tum.

XVI. ADHÆC legimus olim Deum; tanquam
ſingularem fauorem ex celebri ſuo nomine *Terra-*
grammaton; ſeu *Iehouah*, Abrahæ vnâ literam,
Saræ alteram dono dediffe: ille enim cum ante
Abram, illa vero Sarâ nuncuparentur; poſtmodum
Abraham, & *Sarai* vocati ſunt: at B. THERESIÆ
tanquam ſpōſæ ſuæ dilectiſſimæ, non vnâ, vel
alteram ſui nominis literam; ſed totum ac inte-
grum nomen ſuum IESVS ei donauit, vt iam non
THERESIA ſolum, ſed THERESIA de IESV cogno-
minaretur, & eſſet: quod ſi nomen etiam ipſum
THERESIÆ ſpeculemur, non pauca à nomine IESV
mutuaſſe reperiemus; nam ſi nomen IESV propter
prodigia, & miracula, quæ in nomine eius patran-
tur, à Dauide mirabile appellatur: *mirabile nomen*
eius: ſane *Therēſia* Græco idiomaſe idem eſt,
quod Latino *miraculoſa*, ſeu *prodigioſa*, quod no-
men ſatis vtique conuenit ipſi rei: nam cuius mira-
bilis ſanctitas, & immaculata vita; grātiæ miracu-
lum, ac prodigium fuiſſe toti Eccleſiæ conſtat, cer-
te THERESIÆ nomen, quod *miraculoſa* interpre-
tatur, iure ſuo ſibi vindicabat. Quid, quod & idem
nomen *Therēſia*, vt multis placet, idem ſignificat;
quod Latine *Ter ipſa*? vt ſicut olim vetuſta illa
ethnicorum ſæcula ſuum Mercurium, vt excellen-
tiâ magiſterij eius commendarent; *Trismegi-*
ſtum illum vocitabant; ita & felicior noſtra ætas
nacta ſacrâ hanc virginem; quam propter in-
ſignem eius ſapientiam; ac Apoſtolicum illius ma-
giſterium THERESIAM nominat; hoc eſt, *Ter ipſam*,
ſeu Eccleſiæ *Trismegiſtam*.

Isa. 51.

XVII. AD extremum; vt iam finem dicendi
faciam, ad vos omnes Carmeliticæ diſciplinæ pro-
feſſores orationem conuerto; cum Iſaiâ proclâ-
mans: *Attendite ad petram, vnde exciſi eſtis, & ad*
tavernam laci, de qua pracifi eſtis: attendite ad
Abra-

Abraham patrem vestrum, & ad Saram, qua peperit vos. Attendite quæso ad ELIAM vestri Ordinis patrem, ac primum institutorem: attendite ad matrem vestram B. THERESIAM eiusdem Reformatricem: quod si vos deterret rigor, ac aspera viuendi ratio ELIÆ, inuitet vos, & alliciat viuum matris vestræ THERESIÆ exemplum, quæ alioquin tenerima virgo, ac varijs infirmitatibus vexata, non sibi indulgebat, sed Eliani rigoris æmulatrix vera, ad culmen perfectionis totis viribus anhelabat. Audite illam vobis dicentem illud Hierem. 2. Induxi vos in terram CARMELI, ut comederetis fructus eius. Sane fructus huius sacri Carmeli, virtutes sunt, dona Spiritus sancti, ac diuina charismata: ad hæc delibanda Carmelum ascendistis; quæ cum in Beata vestra matre THERESIA, tanquam in viuio exemplari, ac limpidissimo speculo, mirificè præfulgeant: nemini licebit excusationem illam præferre, quam D. Hieron. adducit epist. 20. ad Tharsiam; dum ait. Ex eo siquidem lex videtur obscura, quoniam raro, in quo conspiciatur existit. Sane B. THERESIA adeo perspicue religiosæ vitæ normam, ac animatum Apostolicæ perfectionis speculum se exhibuit, vt in illa virtutes omnes in heroico gradu clare conspiceret liceret: in eam ergo mentis lumina conuertite, vt eam imitemini, & vt ab ea discatis quid corrigere, quid effugere, quid prosequi, quid ad CHRISTO placendum tenere

Hierem. 2.

D. Hier.

*debeatis,
qui cum Patre & Spiritu sancto viuistis,
& regnat in sæcula sæculorum.
AMEN.*

* * *

APPROB.

 APPROBATIO.

Antiquitatem Religiosi Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo præsentis libello assertam, & non vno argumento firmatam vidi, præloq; committendam iudicavi. Quod ab hac, & Ordo præfatus commendationem, & Ecclesia Catholica, cuius non infima nota est Antiquitas, munimentum accipiat. Cum enim omnes illius hostes vsque ad hæc tempora, furoris sui arma conuertent in pia Monasticæ vitæ instituta, summam laudem merentur, qui eorundem Antiquitatem, exempla, & encomia scriptis suis adornant, & tenebrarum filijs hanc Religionis lucem, iam à tempore magni Elia exortam proponunt. Actum Antwerp. In seminario Episcopali, die xvi. Octob. M. DC. XIX.

Laurentius Beyerlinck Archipresbyter
 Antwerp. & Librorum Censor.

FVNICVLVS TRIPLEX

VIGINTI QVATVOR
Præcipuorum Beneficiorum Nodis,
DEIPARÆ Virgini CARMELITAS suos
obligans, ad festum Commemoratio-
nis solemnis 16. Iulij, vel Dominica sub-
sequente, gratitudinis ergo instituen-
dum & celebrandum.

A THEOLOGO CANDIDI ORDINIS
amante, è plurimis atque grauissi-
mis Authoribus, contextus,
eidemq; dicatus.

PROLOGVS.

*M*agnus Areopagita, Deum Opti-
mum Maximum ed dicit omnia
in se conuertere, quod omnium
causa sit, ac fontalis origo. Verif-
simè id quidem. Est enim omnè
effectui non modo natiua, verum

etiam naturalis isthæc suam in causam conuersio.
Porro manifestum est, inquit Doctor Angelicus,
quod benefactor in quantum huiusmodi

Aa

est

est causa beneficiati. Quid sequitur? id nempe, quod animantia etiam rationis expertia suo modo intelligunt, & sepius ad hominum confusionem ipso complent opere, oportere eum qui beneficium accepit, suum in benefactorem tota se deuotione conuertere, vel agendo gratias, vel habendo. Quocirca, ô dilecte virgini CARMELE, cum quae ab illa accepisti, ea tot sint, vt recenseri nequeant, tanta, vt pro merito pensari nequaquam possint, haud abs ratione, sed omni potius equitatis iure egisse te gratulor, quod generali Filiorum tuorum calculo, omnium eiusmodi beneficiorum Solemni Commemorationi diem specialem dixeris. Quamquam enim Matris tam beneuolae deuotionem nunquam remitti deceret, id tamen optari facilius, quam ab hominibus, inter huius vite discrimina distentis reapse impleri posse videtur. Atque adeo magna prudentia laude prouisum est, vt quod forte anni circuitus solita de pietate detriuisset, id in solidum recurrens Festum repararet. Neque vos in tam laudabili statuto, exemplis quae sequeremini caruistis, passim & omnibus obuiant, quae propter speciales gratias, apparitiones & alia istius generis caelitus accepta, Festa constituta sunt. Maeste pietate Sacra Religio, quod coepisti perfice, & specialibus magnae Parentis fauoribus, velit, nolit mundus perfruere, quorum ego praecipuos hic collegi, quo qui eos ignorabant, iam tandem ediscant, edocti autem vobis vna mecum gratulentur, & Dei Matrisque in Fratribus benedicant.

NODVS PRIMVS.

Eò in primis sacra *Carmeli* Religio, id Festum instituit ac celebrat. quod antiquissimus & propheticus hic Ordo in Deiparæ virginis *MARIÆ* adhuc nascituræ honorem & obsequium à Sanctiss. Patre *ELIA*, Prophetarum excellentissimo, ipsiq; Virgini Matri in duodecim priuilegialibus donis simillimo, omnium primo in veteri lege, iussu diuino, sub tribus votis *Obedientia*, *Castitate*, & *Paupertate* fundatus sit, anno, ante Christi natiuitatem, circiter nongentesimo tricesimo; post visam nimirum ab eo, in monte *Carmelo*, nubeculam, quasi vestigium hominis de mari ascendentem, hancq; Virginem, futuram Dei matrem, præfigurantem.

Ioan. Patriar. Ierosol. lib. de instit. primorum Monachorum.
Ioã. XXII Sixtus IV. Pius V. Greg. XIII Sixtus V. Clemens VIII. & Paul. V. Sum. Pör. in Bullis cōcess. Ord. Carm.
Thom. Waldens. Tom. 1. doct. fidei & Tom. 3. de Sacram. Trithem. lib. 1. de Ortu & progress. Ord. Carm. Iod. Clicht. 3. part. suor. serm. Arnoldus Bostius in patron. Mariano. Francisc. Suarez Tom. 4. de Relig. Sanchez in Comment. lib. 3. Reg. cap. 17. Iac. Salianus, in Annal. Eccles. vet. Test. Tom. 4. Ægid. Camartus in Elia Thebete. Ioan. Paleonyd. lib. 1. de Orig. & progress. Ord. Carm. Thomas à Iesu, Franciscus à S. Maria, & alij penè innumeri.

NODVS II.

Quod non longè ante huius Deiparæ Virginis ortum, annis scilicet septuaginta septem ante Christi natiuitatem, eiusdem Virginis *MARIÆ* non solum natiuitas, sed

S. Cyrill. Alexand. lib. de ortu B. Mariæ Virg.

Aa 2 & pro-

Petr. Dor- & progenitores, sine tota parentela, diuina
landus reuelatione sanctis aliquot Carmeli Patribus
in vit. prænnuntiata sit.
S. Anna.

Ioan. Paleonyd. lib. 1. de Orig. Carm. cap. 5. Petr. Lucius in Com-
pend. Hist. Carm. c. 5. Iod. Badius Ascensius. Ioan. Pintus Tom. 1.
Hierarch. Carm. Ioan. Carthag. Tom. 4. Guil. Pepinus &
Laurent. Cuparus.

NODVS III.

Rich. Ar- Quod ipsa Deipara in viuis agens, Pro-
machan. fessores huius Religionis multoties in mon-
Thomas te Carmelo, cum adhuc paruula comitibus
Waldens. parentibus, tum iam adulta cum Filio suo,
de Sacra. & post eius in Cælos ascensionem cum So-
tit. 9. dabus suis visitauerit, Fratres suos appella-
Mart. Ita. lus in suis uerit, in fide Catholica erudierit, suis facul-
Chronic. tatibus adiuuerit, morienti sibi adesse vo-
Mantuã. luerit, hæredesque paternorum bonorum,
in Apolog. præsertim Nazarethanz, id est, Laureanz
pro Carm. & in vita domus constituerit, &c.

S. Dionys. Areopag. libr. 1. Petr. Lucius in compend. Hist. cap. 9.
Did. Coria in suo Dilucidario lib. 1. c. 26. Ioan. Carthag. Tom. 4.
lib. 17. Ioan. Pintus Tom. 1. Hierar. Carm. Thom. à Jesu, & alijs
complures.

NODVS IV.

Sixt. IV. Quod eadem Deipara Virgo familiarita-
Gregor. te prædicta Patrum huius Ordinis non con-
XIII. tenta, ipsum quoque Propheticum Carme-
Dionys. litarum Ordinem profiteri, ac eius sub noua
Carthus. lege prima inter scæminas (sicut ELIAS pri-
Iac. Ber- mus
gomens.

mus veteris legis inter viros) *Fundatrix esse* *Guiliel.*
 voluerit ; vt ex *Diplomatibus Summorum* *Eisengr.*
 Pontificum , & *Doctorum virorum autho-* *Arnold.*
 ritatibus probari potest. *Bostius.*
Ioan. Car-
shagen. Laurent. Beyerlinck in Theat. vit. hum. lib. 16. & alij.

NODVS V.

Quod vicissim huius Religionis Patres *B. Ioan.*
 ipsam *Beatiss. Virginem MARIAM*, adhuc *Pat. Iero-*
 viuentem, multoties reuiderint, familiarita- *solymit.*
 te eius feliciter perfructi fuerint , *Sororem* *lib. de inst.*
 suam nuncupauerint , in *Patronam* *prim. Mo-*
 nasterij *specia-*
 lissimam *Ordinis sui* . olim designatam, ac *Ioseph.*
 ceptauerint, primi omnium in Orbe ter- *Antioch.*
 rarum *Sacellum* , seu *Ecclesiam* in eius ho- *lib. de*
 norem erexerint ; ac denique peculiarissime *perfecta*
 ipsam *præ alijs Christi fidelibus venerari* *milit. præ-*
 primum cœperint. *mitiua*
Eccles.

Richard. Armach. in serm. de Concept. B. M. V. Waldens. de Sa-
cram. tit. 9. Philippus Ribotti in speculo Hist. Trithem. lib. 1. de
laud. Carm. Ioan. Paleonyd. Arnold. Bostius, Iodoc. Badius, Paul.
Morigia, Thomas à Iesu & alij.

NODVS VI.

Quod eiusdem Religionis Professores, *Innoc. IV.*
 inter omnes *Ecclesiæ Ordines* , nobilissi- *Vrbã. VI.*
 mum titulum , scilicet *Fratrum Gloriosissima* *Nicol. V.*
Dei Genitricis semper Virginis MARIÆ de mon- *Rõ. Pont.*
te Carmelo , obtinuerint : quodque *Romani* *Ioannes*
Pontifices contra eiusdem tituli oppugna- *Trithem.*
 tores, largas postmodum *Indulgentias* , ijs *Ioan. Pa-*
 Christi fidelibus dederint, qui eodem titulo *leonyd.*
Arnold.
Bostius,

Et alij
permulti.

vel Ordinem ipsum, vel eius Professores ap-
pellarent.

NODVS VII.

Ioã. Parr.
Ierosol. lib.
de instit.
prim. Mo-
nach.

Ioseph.

Antioch.
ubi supra.

Ioan. Pa-
leonyd.

Sigebert.

Gemblac.
in Chron.

Iodo. Bad.

Ascens. in
com. Mät.

Didac.

Coria. in
Diluci-
dar. Hist.

Ioan. à

Iesu Maria in vit. S. Teref. Thom. à Iesu, Ioan. Pintus in Hierar.
Carmelit. Tom. 1. Laur. Beyerl. in Theat. vit. hum. lib. 16. Bapl.
Mantuan. in Parthen. Mar. Ioan. Grossi in Viridario. Luitprand.
Episcop. Cremonens. Thomas Tamaius. Alijque complures.

Quod Apostolorum temporibus Patres hu-
ius Religionis, adhortante illos ad hoc
Beatiss. MARIA Virgine, ipsis Apostolis, (quo-
rum nonnulli ex illorum numero, ante A-
postolatam, fuerant) in disseminando
Christi Euangelio strenuissimè collaboran-
tes, & vna cum illis in Orbem terrarum di-
uisi, totam nascentis Ecclesiæ structuram
erexerint. Quo etiam tempore, tam per
ipsos Apostolos & Christi discipulos, quam per
huius Religionis ceteros Professores, idem
Propheticus Carmeli Ordo, sub diuersis li-
cet appellationibus, per Orientem & Occiden-
tem, longe lateq; propagatus fuit, nempe per
Palæstinam, Syriam, Ægyptum, Æthiopiam,
Indiam &c. per Asia & Africa, perque Europæ
varias Regiones.

NODVS VIII.

Petrus
Thom. in
Menolog.
Carmel.

Quod anno Christi circiter centesimo
tricesimo tertio, Ordo Carmeliticus in Sy-
ria & Palæstina vix non funditus ab
Ethnici

Ethnici Imperatoris, & *Barchocheba* Iudaorum Ducis tyrannide euersus, *Deipara* Virgine clementer protegente, in *Carmelo*, originali inquam loco, seruatus, ac postmodum per sanctos *Antonium* & *Hilarionem* (eiusdem instituti Professores) toto Oriente latissimè propagatus, innumerisq; cum *Monasterijs*, tum personis auctus sit.

Didac.
Coria in suo Dilucid. lib. 8.
Thom. à Iesu lib. 1.
de Antiq. Ordin. Carmel.
& alij non pauci.

NODVS IX.

Quod frequenter ad propagandam gloriam suam *Beatiss. Virgo*, *Carmelitarum* opera & industria vti dignata sit. Vti patuit in occasionibus non paucis, maximè vero in sacro & magno generali Concilio *Ephesi*, anno salutis quadringentesimo tricesimo primo, celebrato; cui nempe pro Romano Pontifice præsedit *S. Cyrillus* Patriarcha *Alexandrinus*, dictique instituti quondam in *Carmelo* Professor, quo potissimum agente *Nestorius* Hæresiarcha pessimus & *Deiparæ* Virginis hostis acerrimus damnatus est: ipsa vero *Dei mater* declarata, & celeberrima illa clausula *Salutationis Angelicæ*: *Sancta MARIA mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc & in hora mortis nostræ*: in *Ecclesiam Catholicam* introducta est; sed & titulus *Marianus* huius Religionis, *Fratrum*, scilicet, *Gloriosissimæ Dei Genitricis semper Virginis MARIE de monte Carmelo*, cum *Ordine ipso*, per

Ioan. de Vineta in Chron. Bern. Olevius.
Thomas Scropus Episcop. Dromor.
Ioan. de Hisduno.
Ioan. Pa-leonyd.
lib. 2. de orig. Ord. Carmelit. Pet. Thõ.
in Menolog. Carm.
Ioannes Carh. Tõ. 4. libr. 17.
Didac.
Coria, in

Dilucid. eiusdem Concilij Patres, approbatus & con-
libr. 9. firmatus fuit.

Thō. à Ie-
su, Bapt. Mant. Ioan. Pintus, & alij complures.

NODVS X.

S. Cyrill. Quod hic idem *Carmeli* Ordo, quem *Hu-*
Constāti- *mar* Arabiæ Rex, Mahometis discipulus, Sa-
nop. apud racenorum Princeps, anno Christi 636 præ-
Philippū clara veste Mariana, albo nimirum pallio
Riborri. (quod in signum puritatis primiceriorum
Ioan. Pa- virginum *ELIÆ & MARIÆ*, Carmelita
leonyd. haftenus detulerant) priuauerat, ac pe-
lib. 2. de o- nitus delere, nisi illud deponerent, de-
rig. Carm. creuerat, non solum extinctus non fue-
Thom. à rit; sed & duplici emolumento maxi-
Iesu lib. 1. mo (patrocinate ipsa sanctissima Virgi-
de Antiq. ne) præclarissime nobilitatus sit. Nam in-
Ord. Car. primis ab eo anno 636. vsq; ad annum 1291.
Didacus centum quadraginta millia Martyrum v-
Coria in triusque sexus, hic Carmeliticus Ordo in
Dilucida- cœlum laureatos transmisit; præter eos,
rio lib. 3. quos præcedentia, quosque subsequētia
Pet. Thō. suppeditarunt sæcula. Deinde à tempore
in Meno- potissimum harum persecutionum, maxi-
log. Carm. ma professorum huius Religionis multitu-
Ioannes do, qui gladium persecutorum euaserant,
Carthag. in varia toties *Asia & Africa* regna, & non
Tō. 4 l. 17 nullas ipsius *Europa* prouincias dispersa, co-
Chronic. piosissimè profecit, vt mirum cuique videri
Tholosan. non debeat, tot millibus Martyrum *Carmeli*
Ioannes Ordinem interea claruisse; quando viri
Pintus.
in Hierar.
Carmelit.
Philocalus
Caputus

maxi-

maximi nominis monasteria, quæ sub ea *in mont.*
 tempora Carmelitæ incolebant, recensent *Carmel.*
 tes, septem millia & quingenta numerent, *Sabellie.*
 eaque adeo monachis conferta, ut centum *Ænead. 9.*
 octoginta millia Sacerdotum, præter reliquos *libr. 5.*
 sine numero Religiosos, in illis degerent. *Cōtinuat.*
Hist. belli

Pet. Maturus in addit. ad illum locum. Ioan. Azorius, lib. 12. c. 21.
Leander Granat. & alij permulti.
Sac. l. 5. c. 3

NODVS XI.

Quod sæpe memoratus *Carmeli Ordo*, *Sixt. IV.*
 qui hæctenus varias in Syria & Palæstina, à *& Gregor.*
 tempore præsertim Saracenorum, atque de *XIII. in*
 inceptis ab hæreticis Iconoclastis, ab anno *suis Bullis.*
 726. vsque ad an. 842. ob cultum sacrarum *Paleonyd.*
 imaginum Constantinopoli & alibi in Græ- *lib. 2. de*
 cia & Asia perpeffus fuerat persecutiones, *orig. Ord.*
 Monasteriorum & Ecclesiarum destructio *Carmel.*
 nes, tandem à temporibus *S. Leonis Papæ IV.* *Didacus*
 qui sedit anno Domini 847. & suorum Suc- *Coria in*
 cessorum, sub Apostolicæ Sedis protectio- *Dilucid.*
 ne, intuitu & amore Gloriosiss. ac Deiparæ *libr. 9.*
 Virginis, Carmelitarum Patronæ, benignè *Petrus*
 receptus sit, variasque Indulgentias & pec- *Thom. in*
 catorum remissiones, iisdem Pontifices om- *Menolog.*
 nibus Christi fidelibus, qui easdem huius *Ioan. à*
 Religionis Ecclesias (ipsi Sacratissimæ Vir- *Iesu Ma-*
 gini ordinariè semper dicatas) in certis anni *ria in vit.*
 Festiuitatibus visitarent, & eleemosynas pro *S. Theres.*
 earum reparatione & reædificatione, Fra- *Catalog.*
 trumque *sanctorum*
Orienta-
liū & alij
quamplu-
rimum.

trumque sustentatione largirentur, liberaliter concesserint; sicuti & illis, qui eiusdem Virginis & Ordinis sacram Confraternitatem assumerent. Vnde & ipsius Confraternitatis, seu Confratiæ, vt vocant, (quæ nunc sacri Scapularis nuncupatur) antiquitas & Apostolica confirmatio eruitur, à tempore scilicet *Adriani* Papæ II. anno Christi 868. cuius Archiconfraternitatis primam originem, progressum atque statum, speciali tractatu prosequemur.

NODVS XII.

*S. Cyrill.
Constantinopolit.
Onuph.
Panuin.
Ioan. à Iesu Maria.
Thom. à Iesu.
Didacus Coria.
Ioan. Paleonyd.
Thom. de Saracenis.
Ioannes Carth.
Aubert.
Miraus,
& alij.*

Quod idem Carmeliticus Ordo, cuius Professores in diuersis mundi partibus, vel persecutionibus varijs oppressi, vel temporis diuturnitate à pristino feruore recesserant, tandem, patrocinante *Carmeli* Domina Clementissima, ab *Aymerico* Patriarcha Antiocheno, in originalem locum, (vbi prisca adhuc vigeat deuotio) recollectus, ad morem Ecclesiæ Latinæ restaurari & reformari cœperit. Hic enim *Aymericus* anno 1121. Apostolica quaungebatur *Legati* à Latere in Oriente Authoritate, Ordinem hunc è Græco more ad mores Latinos traduxit, & ex Monachali Mendicantem effecit; constituendo, omnium consensu, primum Priorem Generalem *S. Bertholdam* de Malofaida, natione Gallum: superiori quippe tempore Prælati

Prælati huius Ordinis, more Græcorum & Monachalium, Abbates, Archimandritæ, alijsque nominibus appellabantur. Propter hanc huius Religionis instaurationem siue Reformationem, olim speciale festum à Carmelitis celebratum fuisse fertur.

NODVS XIII.

Quod B. Albertus Ierosolymorum Patriarcha, huius Ordinis sui Reformationem, ab Aymerico, vt supra, inchoatam (commo-
diori ac compendiosiori eius alumnis præ-
scripta Regula) anno Christi 1171. fœliciter tandem consummauerit; inspirante id præ-
gloriosissima eiusdem Ordinis Matre Dei-
para Virg. (quam idem Albertus speciali de-
uotione venerabatur) & adhortante eum
B. Brocardo secundo generali Priore: qui vi-
uens ac moriens nihil suis Fratribus æquè
commendatum voluit, ac vitam & mores
Virginis Matris, Protoparentisq; sui Elia.
Qua etiam de causa factum, vt dictus Pa-
triarcha Albertus, Regulam suam, quam fieri
potuit accuratissimè ad vitam & mores eius-
dem Deiparæ Virg. per singula quasi puncta
aptauerit, nobilissimum hunc ei titulum
suffigens: *Regula Fratrum B. Mariæ Virgi-
nis de monte Carmelo*, qui non multo post per
Alexandrum III. Innocentium III. Honorium III.
aliosq; non paucos eorum Successores Ro-
manos Pontifices, vna cum ipsa Regula ap-
probatus fuit.

Ioan. Pa-
leonyd.

lib. 3. de
orig. Ord.
Carmel.

Ioannes
Bachon.

Thom. à
Iesu in

com. Reg.
Carm.

Ioã. à Iesu
Maria.

Didacus
Coria, in

Diluci-
dar. li. 10.

Auberr.

Miraus.
Thomas

Saracen.
Theatr.

vit. hum.
& alij pe-
ne innu-
mers.

No-

NODVS XIV.

Guiliel. Quod ipsissima Virgo MARIA S. Cyrillo,
Samucus Tertio huius Ordinis, post *Aymerici* Refor-
in Chroni. mationem, Priori Generali apparens prae-
Arnoldus nuntiauerit, Ordinem Carmeliticum pau-
Bostius. latim è Terra sancta, ob Christianorum sce-
Ioan. Pa- lera, eradicandum quidem fore, sed per Eu-
leonyd. ropam vniuersam numerosius & copiosius
Did. Co- quam olim, sub noua nimirum S. *Alberti* Re-
ria lib. 10. gula transplantandum. Quodque eandem
Pet. Lu- iterans reuelationem Clementissima Virgo
cius in de grege suo sollicita, apparendo B. *Bertholdo*
Compend. Lombardo, quarto Generali Priori, man-
Hist. c. 12. dauerit ipsi, cum nonnullis ex suis, de tran-
Thom. à situ in Europam dubitanti, his alijsque ver-
Iesu, lib. 1. sitis in Europam dubitanti, his alijsque ver-
de antiq. sitis in Europam dubitanti, his alijsque ver-
Ord. Car- mel. cap. 8. bis:
Ferdinād. Non Syria, aut Solyma est tantū Carmelicus Ordo,
à S. Ma- Splendor, sed lumen totius Orbis erit. &c.
ria in pra- ut Fratribus generalem daret licentiam, in
fat. Apo- Occidentem eandem Religionem transfe-
stolicorum rendi. Licet enim haectenus, post *Aymerici*
priuileg. scilicet reformationem & B. *Alberti* Regu-
Thom. Sa- lam, subinde, sed rariùs, id quibusdam in-
racen. in dultum fuerit, nunquam tamen ordinaria
Menolog. seu generalis ante hoc tempus licentia eis
à Anna- data fuerat, Terram sanctam deserendi, &
libus hu- alio transmigrandi: excipe tamen tempora
ius Ord. antiqua *Aymerici* reformationem antece-
à alijs. dentia, vt ex supradictis satis patet.

NODVS X V.

Quod tandem anno Christi millesimo ducentesimo decimo sexto, vel ut alij volunt vigesimo sexto, die tricesima Ianuarij, praestantissima & benignissima caeli Regina Ordinem hunc suum valide propugnans duos è primarijs inimicorum eius (qui apud Honorium III. pro illius extinctione instabant) nocte vna, mortis eiusque subitæ pœna mulctauerit. Ipsum porro Papam Honorium Ordinis & eius Regulæ approbandæ & defendendæ serio per visum monuerit inquiens: *Non est aduersandum in his dum iubeo, nec dissimulandum dum promoueo.* Quapropter idem Pontifex, sine mora dato diplomate, seu Breui Apostolico, humili Carmelitarum petitioni plane annuit. Insuper ob reuerentiam & honorem Gloriosissimæ Dei genitricis semper Virginis MARIÆ de monte Carmelo, concessit huic Ordini, eiusdem Virginis titulo specialiter insignito, illius quoque Ecclesijs ac domibus atque ab illis dependentibus locis, largas & diuersas indulgentias, & peccatorum remissiones, priuilegia, facultates, gratias, exemptiones, immunitates, libertates, &c. Et hæc celeberrima Ordinis protectio, atque Apostolicæ Sedis erga eundem munificentiâ proxima causa est institutionis huius Festi Commemorationis solemnis B.M.V.

Sixt. IV.
Gregorius
XIII. in
suis Bullis.
Thomas
Scropus
Episcop.
Dromor.
Paleonyd.
lib. 3. de
orig. Ord.
Carm. c. 5.
Petr. Thõ.
in vit.
S. Simonis
Stock.
Carthag.
Tom. 4.
lib. 17.
Roder.
Tom. 2.
quæst. Re-
gular. qu.
97. art. 7.
Bzouius
ad ann.
1217.
Ferdin. à
S. Maria,
in prefat.
citat. a-
lijq; per-
multi.

No-

NODVS XVI.

Thom. Quod pijsfima & liberaliffima *Carmeli* Do-
Bradleyus mina & Patrona ad promouendum & exal-
Epif. Nor- tandum Ordinem suum (postquam is Apo-
uvicenf. stolicæ Sedi & Christi fidelibus in Occiden-
Thom. te sub noua *B. Alberti* Regula, acceptus esse
Scropus. cœpit) singulariffimum illud & merito ad-
Ioã. Gross. mirandum sacri *Scapularis* Carmelitici pri-
in Virid. uilegium *S. Simoni Stock*, Anglo, huius Or-
Carmelit. dinis Priori Generali, suisque Fratribus &
Arnold. Confratribus, siue Confraternitati Carme-
Bostius in litanæ duntaxat, anno salutis 1246. die 16.
Patron. Iulij, contulerit, vna cum quodam cœlitus
Marian. allato, ei que in manus tradito Scapulari his
Paleonyd. verbis: *Dilectissime mi, recipe hoc Ordinis tui*
lib. cita. *Scapulare, meæ Confraternitatis signum, tibi &*
Pet. Lu- *cunctis Carmelitis priuilegium; in quo quis mo-*
cius, in *riens æternum non patietur incendium. Ecce si-*
compend. *gnum salutis, salus in periculis, fœdus pacis &*
Hist. c. 12. *facti sempiterni.*
Bened.
Gononus
in vit.
Patr. Oc-
cident.
Leo à S. Ioanne in Typo vestis Relig. Carthag. lib. citat. Beyer-
linck in Theatr. vit. hum. lib. 10. Didacus Maldonatus, Ioannes
à Victoria, Thom. à Iesu, Ioannes à Iesu Maria, & alij pene in-
numeri,

NODVS XVII.

Innoc. IV. Quod sæpe dicta huius Ordinis benignif-
Guiliel. sima Mater & Domina, cum contra non-
Samucus. nullos Prælatos & Ecclesiarum rectores
 Ordini

Ordinem molestantes à Fratribus suis in-
uocaretur, gemitus eorum benigne respi-
ciens anno Christi 1252. B. Simoni supradicto
apparuerit, eumq; ad Innocentium Papam IV.
hunc in finem direxerit, illum autem ita
permouerit, vt datis ad vniuersos Archie-
piscopos & Episcopos comminatorijs lit-
teris, suam Carmelitis quietem factam te-
ctam præstiterit.

*Paleonyd.
lib. citat.
Didac.
Coria, lib.
10. cap. 10.
Bzouius
an. 1245.
Pet. Thē.
in Meno-
log. &
alijs.*

NODVS XVIII.

Quod cum Candidati huius Ordinis Pa-
tres ab anno Domini 636. à Saracenis pri-
uati essent albis suis pallijs (quæ, vt diximus,
in memoriam primiceriorum virginum
ELIÆ & MARIÆ, annis, à primæua eorum
fundatione mille quingentis sexaginta duo-
bus gestauerant) assumptis virgularis seu
intermixti coloris albi & nigri; tandem con-
cedente Honorio Papa IV. ad eiusdem Dei-
paræ Virginis honorem, ipsaq; auxiliante
eadem pallia alba anno 1287. reassumpserint
& contra Præmonstratensem Ordinem (qui
se huic negotio, tanquam sibi præiudicanti,
opposuerat) eiusdem reassumptionis Apo-
stolicam confirmationem Nicolai IV. & Bo-
nifacij VIII. obtinuerint. Impleta tunc est
Prophetia S. Hildegardis Virginis, qua ait:
Venient Equi varij coloris, quorum egressio ab O-
riente in Occidentem, mutato vellere paulatim
incedent, horum progressio ab Occidente in Orien-
tem: hi primi & nouissimi, &c.

*Thom.
Scropus
Epif. Dro-
morens.
Ioan. de
Malinis
in spec.
histor.
Paleonyd.
lib. 3. c. 9.
Pet. Lu-
cius in
compend.
hist. c. 12.
Ferd. à
S. Maria
in præfat.
citat.
Thom. à
Iesu.
Arnold.
Bostius.
Thom. de
Saracen.
alijs, non
pauci.*

No-

NODVS XIX.

Paleonyd. lib. 3. c. 10. Pet. Lucius in compend. cap. 12. Sibertus de Beka in suis addit. alijs à Paleony. relati. Quod anno salutis 1291. dum omnia totius Palæstinæ residua huius Ordinis cœnobîa, ipsumq; originale montis *Carmeli* monasterium, à Saracenis igne cremarentur, Fratribus vniversis, ob Christi fidem gladio trucidatis, nequaquam tamen Serenissima Virgo & eiusdem Ordinis pijsissima Mater permiserit, sibi in ipso *Carmeli* monte primigenium, ab exordio Ecclesiæ Catholicæ erectum Templum ab igne deuorari, sed insigni & patenti miraculo, (tanquam à *Carmelo* abesse nollet) illud à flammis integrum & intactum vsque modo præserauerit, &c.

NODVS XX.

Ioannes XXII. alijs Rom. Pont. in suis Bullis. Ioannes Carth. Tom. 4. libro 17. Thom. à Iesu, lib. 2. Didac. Coria, libr. 11. cap. 3. Quod eadem perpetua virgo *MARIA*, addens (vt *Paleonydorus* loquitur) adhuc glorificare *Ionatham*, id est, columbam, Ordinem scilicet, *Carmeli*, candore & prudenti simplicitate insignem, aliud quoddam à sacro Scapulari diuersum atque per maximum eisdem priuilegium, *Bulle Sabbathine* nuncupatum, eidem Ordini suo contulerit: dum apprensus *Ioanni* Papæ *XXII.* anno Domini 1322. die 3. Martij, Pontificatus eius anno sexto, mandat ei, vt pro Fratribus & Confratribus huius Ordinis, priuilegium, à Christo

Christo Domino in cœlis concessum (quo
 eorum animæ sequenti ab ipsorum obi-
 tu *salvato* è purgatorij pœnis eriperentur)
 auctoritate Apostolica roboraret & publi-
 caret in terris, quod & anno & die antedictis
 præstitit, per Bullam, cuius initium est, *sa-*
cratissimo vt in culmine Paradisi, &c. quam
 postmodum confirmarunt *Alexander V. Cle-*
mens VII. Gregorius XIII. & alij non pauci
 Romani Pontifices.

Ioan. à
Victoria.
Leo à
S. Ioanne.
Emman.
Rodrig.
Bart. de
Medina.
Pet. Lu-
cius,
alijs quam
plurimi.

NODVS XXI.

Quod dum iterato repullularent aduer-
 sus hunc Ordinem quorundam contradi-
 ctiones, qui ipsius antiquitatem, priuile-
 gia, &c. varijs modis oppugnabant, & quan-
 tum in ipsis erat, ex hominum memoria
 cum deleri percipiebant, ipsa Clementissi-
 ma cœli Regina, & Carmeli Tutelaris, velut
 tutissimum in necessitatibus perfugium, an-
 no salutis circiter millesimo trecentesimo
 quadragesimo octavo, exorata à deuotissi-
 mo famulo suo, *S. Petro Thoma* (postmodum
 Constantinopolitano Patriarcha, tunc tem-
 poris Auenioni in Gallijs sui Ordinis Pro-
 curatore generali, apud Sedem Apostoli-
 cam) ipsi apparuerit, & memorabili oraculo
 eum certiore reddiderit, de perpetua Or-
 dinis sui duratione, atque de Fundatore &
 antiquitate eiusdem. Quæ reuelatio in ossi-
 cijs multis.

Ioan. de
Hildeshei.
Paleonyd.
lib. citat.
cap. 12.
Thom. Sa-
racen. in
vit. S. Pe-
tri Thom.
Didac.
Coria, lib.
11. cap. 11.
Arnold.
Bostius, in
patron.
Mariano.
Thom. de
Iesu.
Ioã. Car-
thag. tom.
4. lib. 17.
alijs per-
cijis multis.

Bb

cijs proprijs Sanctorum huius Ordinis, anno 1628. Romæ à sacra Rituum Congregat. approbata fuit. Vnde & celebres illi D.V. versiculi:

*Dum fluet vnda maris, curretq; per aethera phœbus,
Viuet Carmeli, Candidus Ordo mihi.*

NODVS XXII.

Hæc omnia plurimos diuersosq; habet authores; de quibus plenius in Annalibus huius Ordinis pertractatur.

Quod eadem sacratissima Virgo MARIA, cum per seipsam, tum per diuersos Reges, Principes, Pontifices, aliosq; Prælatos tam Ecclesiasticos, quam sæculares, hunc Ordinem suum innumeris pene alijs vicibus, specialiter defenderit, promouerit, beneficijs ac fauoribus cumulauerit, Monasteria miraculose ipsi procurauerit, &c. Quodq; omnes fere huius Religionis celebriores Sæctos, diuinis apparitionibus & reuelationibus dignata sit: plurimosq; ab Ordine extraneos, intuitu patronatus Carmelitani, ad inuocationem duntaxat nominis sui: *Sanctæ Mariæ de monte Carmelo*: multis similiter beneficijs fauoribus ac gratijs, imo & miraculis ornauerit.

NODVS XXIII.

Joseph à Iesu Maria, in Annal. huius Ordinis. Ioan. à Iesu Ma-

Quod, cum prisca Carmeli disciplina, temporum & animorum iniuria, nonnihil laxata esset, Serenissima cœli Regina Seraphicam Virginem & Matrem *Theresiam*, anno salutis 1562. ad illam restituendam, primumque illius decorem ac rigorem instaurandum

randum excitauerit, eamque in excelsis hoc
 opere modis omnibus adiuuerit, gloriosissi-
 mumque; sponsum suum *S. Ioseph* restaurati
 Carmeli Tutelarem ac protectorem esse volue-
 rit; sub cuius patrocínio noua hæc Carmeli
 vinea adeo excreuit; vt extenderit palmites
 suos à mari vsque ad mare, & à flumine vsq;
 ad terminos Orbis terrarum, continuo pro-
 ducens delectabilia Deo & hominibus ger-
 mina & fructus, viros scilicet sanctitate &
 sapientia illustres, &c.

*ria. aliq;
 Scriptores
 vita S. M.
 Theresia.*

NODVS XXIV.

Quod tandem sæculo hoc nostro nouis-
 simo, ob innumera, & quotidiana in varijs
 mundi partibus, per sacrum Gloriosissimæ
 Virginis *MARIÆ* de monte Carmelo *Scapulari*
putare, non rarius ac olim patrata miracula
 & ob frequentissimum Christifidelium, ad
 eiusdem sacri Scapularis Confraternitatem,
 concursum, *Paulus* foelic. recordat. Papa V.
 anno Christi 1609. non modo plenarias &
 amplissimas Indulgentias personales huic
 Archiconfraternitati contulerit, verum
 etiam Indulgentias locales sane præstantis-
 simas, à suis Prædecessoribus, omnibus
 Christifidelibus, huius Ordinis Ecclesias
 vbiq; existentes, piè visitantibus, perpe-
 tuo concessas. denuò liberalissimè concessit,
 & imprimi ac publicari permiserit.
 Quodq; in diplomate dato Romæ an. 1613.

*Ex Bullis
 Pauli V.
 an. 1606.
 & 1609.
 editis, &
 ex sum-
 mario In-
 dulgentiar.
 localium
 anno se-
 quent. sub
 eodē euul-
 gato, atq;
 ex varijs
 libris de
 huius
 Ord. Con-
 fraterni-
 tate hoc
 sæculo im-
 pressis.*

die II. Februarij, singularissimum illud *Bulle Sabbatine* Priuilegium, denuo approbauerit & confirmauerit; insuper & prædicto anno 1609. huic *Commemorationis solemnis B. Mariæ Virg.* festiuitati, integram Octauam in Officijs proprijs huius Ordinis tunc Romæ editis, & à sacra Rituum Congregat. probatis, addiderit; &c.

Beneficia in nouem his postremis Noctis recensita, ipsiusque festi institutionem subsequenter, id effecerunt, vt tanta eidem celebritas paulatim superaddita sit, vt hoc tempore quàm solemnissime cum publicis Processionibus, Indulgentijs plenarijs, ingentiq̃ue populi concursu ac deuota gratiarum actione celebretur. Quia vero lectiones, quæ in matutino huius festi officio, ex Sedis Apostolicæ ordinatione & approbatione leguntur, nonnullas etiam ex præfatis causis institutionis & festiuitatis Commemorationis solemnæ continent, illas in gratiam Lectoris subiicio.

Lectiones sacre II. Noctur. Festi Commemorationis solemnæ B. Mariæ Virg. de monte CARMELO.

CVM sacra Pentecostes die *Apostolicæ* litus afflati varijs linguis loquerentur, & inuocato augustissimo IESU nomine mira multa patrent, viri plurimi, qui
vesti-

vestigijs sanctorum Prophetarum *Eliae* ac *Ex Bre-*
Elisei institerant, & *Ioannis Baptiste* præco-^{uiario}
 nio ad *Christi* aduentum comparati fuerant, ^{Carmel.}
 rerum veritate perspecta atque probata, ^{nouissimè}
 Euangelicam fidem confestim amplexati ^{an. 1625.}
 sunt, ac peculiari quodam affectu beatissi-^{à Sede A-}
 mam *Virginem* (cuius colloquio & familia-^{postolica}
 ritate feliciter frui potuère) adeò venerari ^{approbato,}
 cœperunt, vt primi omnium in eo montis ^{ex Offi-}
Carmeli loco, vbi *Elias* olim ascendentem ^{cijs pro-}
nubeculam Virginis typo insignem conspe-^{prijs Car-}
 xerat, eidem purissimæ *Virgini* ^{melit.}
 construxerint. Ad nouum ergo ^{Discale.}
 sacellum ^{an. 1609.}
 sæpè quotidie conuenientes, ritibus pijs, ^{an. 1628. à}
 precationibus ac laudibus beatissimam ^{Sac. Rit.}
Virginem velut singularem Ordinis tutelam ^{Congreg.}
 colebant. Quamobrem *Fratres B. Marie de* ^{recognitis}
monte Carmelo passim ab omnibus appellari ^{appro-}
 cœperunt; eumque titulum Summi Ponti-
 fices non modo confirmarunt, sed & indul-
 gentias peculiare ijs, qui eo titulo vel Or-
 dinem, vel *Fratres* singulos nuncuparent,
 concessère. Nec verò nomenclaturam tan-
 tum munificentissima *Virgo* tribuit & tute-
 lam, verùm & insigne sacri *Scapularis* quod
 Beato *Simoni Anglico* præbuit, vt cœlesti hac
 veste Ordo dignosceretur, & à malis in-
 gruentibus protegeretur. Ac demum cum
 olim in Europa Ordo esset ignotus, & ob
 id apud *Honorium III.* non pauci pro illius
 extinctione instarent, adstitit *Honorio* noctu

purissima Virgo MARIA, planeq; iussit, vt institutum & homines benignè complecteretur. Non in hoc tantum sæculo Ordinem sibi tam acceptum, multis prærogatiuis beatissima Virgo insigniuit, verùm & in alio (cùm vbiq; & potentia & misericordia plurimum valeat) filios in *Scapularis societatem* relatos, qui abstinenciam modicam, precesq; paucas eis præscriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt, materno planè affectu, dum igne purgatorio expiantur, solari, ac in cœlestem patriam obtentu suo quantocyùs piè creditur efferre. Tot ergo tantisque beneficijs Ordo cumulatus, *solemnem beatissimæ Virginis Commemorationem* ritu perpetuo ad eiusdem Virginis gloriam quotannis celebrandam instituit.

COMPENDIUM

PRIVILEGIORVM, GRATIARVM,
& Indulgentiarum antiquissima & celeberrima
Confraternitatis Sacri SCAPVLARIS,

Gloriosiss. Dei Genitricis semper Virg.

MARIÆ de monte

CARMELO.

QVANDO Priuilegia, Confraternitati
Beatiss. Virginis MARIÆ de monte
CARMELO concessa, paucis præscribimus,
operæ pretium visum est, nonnullos fauo-
res, ab eadem Virgine suo huic Ordini col-
latos, breuiter prælibare: vt Confratres, qui
in partem eorum venerunt, norint, quam
speciale Virginis patrocinium sibi sacri SCA-
PVLARIS beneficio comparauerint.

CARMELVS ergo, mons ille Syriæ nobi-
lissimus, tametsi cum situs amœnitate, tum
vberrate foiti, vsque adeo est commendabi-
lis, vt Spiritus sanctus mysticos capitis Spon-
sæ suæ decores expressurus, non aptiori
symbolo vsus sit, *Caput tuum*, inquit, vt *Cant. 6. 7.*

CARMELVS; longè tamen minus est, quod ei
natura indidit, quam quod, profusa in il-
lum MARIÆ gratia impertiuit. Certè quod
de Sponso Sponsa differuit, id ipsum illa
de charo sibi monte, iure dictura videtur:

Bb. 4.

Dile-

a) B. Ioan. *Dilectus meus mihi, & ego illi*: quippe cui ante
Patr. Iero- profuit a quam fuit, ac vicissim prius ipsa
sol. libr. de in eo laudata est, b quam nata.
institut.

Monach. c. 32. & seq. Ioan. Paleonyd. lib. 2. de orig. & progress. Ord.
Carm. Thom. à Iesu, dub. 2. part. 2. Exposit. in Reg. Carm. & alij.
 b) *Ioan. Trith. c. 7. de laud. Carm. Paleonyd. lib. 1. cap. 2. Ange-*
lus de Paz, Tom. 1. in symb. lib. 5. c. 22. Ioan. Pintus in Hierach.
Carm. Tom. 1. Tractat. 5. & alij.

Annis enim antequam oriretur, amplius
 nongentis, agentem eo in monte Sanctissi-
 mum Vatem, & Carmelitarum Protoparen-
 tem ELIAM, Deus (intuitu haud dubie eius-
 dem Virginis) mirâ prorsus gratiâ dignatus
 est; eam c videlicet in typo ascendentis è
 mari nubeculæ præmonstrando, diuinumq;
 fructum, quem illa saluo virginitatis flore,
 erat, editura. Nec mora, gratissimus Prophe-
 ta, sacram illi, propter quam tanta gratia
 donatus fuerat, Religionem d auspicatus,
 Ordinis Carmelitici fundamenta iecit.

e) S. Aug.
serm. 20.
Ioannes
Patriar.
ut supra.
Hugo
Cardin.
in Com.
3 Regum.

Pet. Lucius in Compend. hist. Carm. cap. 1. Didac. Maldonat. in
Dilucid. hist. lib. 5. cap. 10. Iod. Cliech. 3. part. serm. alijsq; permulti.
 d) S. Hieron. *epist. ad Paulin. B. Ioan. Patr. Ierosol. XLIV. in sua*
institut. Monach. S. Isidor. li. 2. de officijs. Ruper. Abbas in c. 3. Cant.
Ioan. XXII. Sixtus IV. Iulius III. Pius V. Gregor. XIII. Sixtus V.
Clem. VIII & Paul. V. Sum. Pontif. in Bullis concessis Ord. Carm.
Thom. Waldens. Tom. 1. Doctr. fidei. & Tom. 3. de Sacram.
Trith. lib. 1. de ortu & progress. Ord. Carm. Laurent. Beyerlinck
in Theat. vit. hum. lib. 16. Iod. Cliech loco citat. & alij penè innum-
meri, qui videri possunt apud Paleonyd. Thom. à Iesu, Ioan. Car-
thag. Tom. 4. lib. 17. & alios. Imo, ut inquit, Cassar Sanchez
Sos. Iesu in Comment. lib. 3. Reg. cap. 17. Hæc est omnium penè
gentium constans & perpetua traditio. & P. Suarez de Relig.
Tom. 4. lib. 2. de varietate Relig. in specie, cap. 10. Est autem aut.
 valde

valde recepta & satis antiqua traditio, Religionem *Carmeli-
tarum* à temporibus Prophetarum & signatim ab *Elia* institu-
tione suam ducere originem, & quasi hæreditariam successio-
nem in monte *Carmelo*, à quo nomen etiam accepit, quam
traditionem vt veram suscipimus, &c.

Qui sensim adolescens, sub *Elisæo* filijsq; e) *Ioannes*
e Prophetarum, sic accreuit; vt viuo etiam. *Patriar.*
tum *Elisæo*, dicerent sui discipuli: f) *Ecce* *li. cit. cap.*
locus in quo habitamus coram te, angustus est no- *22. & seq.*
bis; proindeq; sparsi per oram *Iordanis*, ere- *Paleonyd.*
miticas sibi cellulas construerent, in quibus, *libr. 1. de*
die ac nocte in lege Domini meditates, *Orig. Car-*
præstolabantur cum silentio salutare Dei: *mel. c. 4.*
quem de Virgine nasciturum, g) continua *Pet. Luci*
Patrum suorum traditione acceperant. *in cõp. hist.*
cap. 3. & 4.
Didac.
Coria,

Thom. à Iesu, Franciscus à S. Maria, Ioan. à Iesu Maria, & alij.

f) *4. Reg. cap. 6.*

g) *Ioan. Patr. XLIV, lib. citat. cap. 32, & 35, Ferdin. Salaz. in*
defens. pro immacul. Deip. Virg. Concept. cap. 38. Petrus Oxeda
infor. Iuris. part. 1. cap. 1. alijs non pauci.

Aduenientibus autem temporibus, quæ, h) *Richar.*
lapsi hominis reparationi fuerant præstitu- *Armach.*
ta, nascitur haud procul *CARMELO*, *Carmeli*
Mater, Dei genitrix mox futura. Vt fuit; fre- *apud Thõ.*
quens h) *CARMELVM* inuisere suosq; *Waldens.*
melitas, sacris nouæ legis mysterijs, ore pro- *de Sacra.*
prio imbuere consuevit, sic Filium quan- *titul. 9.*
doque affata: *Vadam & narrabo nomen tuum* *Mart.*
FRATRIBVS meis, Patris ELIÆ filijs. *Italus in*
Vbi obi- *suis Chrõ.*
ter *Carmelitarum* grande decus aduerte; *Bapt. mät.*
quam enim Angeli Dominam, Deus ipse *in Parthë.*
Matrem salutat; eos illa *FRATRES* (cum ante *Mar. &*
apolog. pro
Carm.

Petr. Lucius in compend. hist. cap. 9. *Ioan. à Victoria Tom. 1.* *Hierarch. Carmelit. Did. Maldonat. Thom. à Iesu.* *Ioan. Carthag. & alij permulti.*

Filij Prophetarum dicerentur) fœliciori longe titulo compellat: & vero Summi Pontifices i nomenclaturam hanc approbantes, omnibus & singulis Fidelibus, qui Ordinem, vel Fratres eiusdem Ordinis, Ordinem seu Fratres Gloriosissima Dei Genitricis semper Virginis MARIÆ de monte CARMELO vocauerint, si in gratia extiterint, tres annos Indulgentiarum, totidemq; quadragenas, liberatim concesserunt.

i) *Innocent. IV. Urbanus VI. Nicolaus V.*

Porro illi gratitudinis ergo, primi omnium, ei adhuc viuenti, templum k suo in monte dedicarunt. Cui gratiæ, vt gratiam adderet Mater gratiæ, domum, quam ad Ierosoly mam parentum suorum hæreditate naçta fuerat, rarâ omnino beneuolentiâ, iisdem dono l cessit: aliamque illam quam Nazarethi vna cum Filio pluribus annis incoluit, ac deinde Lauretum, Angelorum ministerium importauit, quamdiu in Oriente fuit, non alij quam suorum Carmelitarum m curæ concre lidit.

B. M. V. Hist. Rom. Waldens. de Sacram. tit. 9. Philip. Ribotti en speculo Histor. & alij complures, qui videndi sunt apud Thom. à Iesu, in libr. de varijs Reg. Carmelit. part. 2. dub. 2.
 l) *Ioan. Grossi in Viridar. Ioan. Balistar. in suo Compend. histor. Pintus Tom. 1. Hierarch. Carmelit. Tract. 5. & alij.*
 m) *Bapt. Mantuan. in Histor. Eccles. Lauret. & alij domus Lauretanae Scriptor.*

Amplius, proprium Corpus, augustum illud Sanctissimæ animæ, imo Dei humanati tabernaculum, non modo Apostolis, verum etiam suis illis Fratribus, (nam eos moritura n̄ aduocauerat) pia Soror sepeliendum n̄ dimisit.

n) *Man-
tuan. in
Apol. pro
Carmel.
& in vit.
S. Dionys.
Areopag.
libr. 1.*

*Ioan. à Victoria, Tract. 5. Hierarch. Carmel. Didacus Coria, in
in Dilucid. hist, lib. 1. cap. 26. & alij.*

Cæterum cælo recepta, tum demum, ut sibi diues; sic illis munifica videri potuit: quippe seduliùs, & à malis eos tuita, & bonis dignata maioribus. Tutela alias quidem sæpius, sed tunc luculenter apparuit, cum in Europam ex Oriente migrantibus, toto pene obstante mundo, manum Virgo porrexit, & duobus præcipuis eorum æmulis morte repentina mulctatis, ipsa HONORIO III. Pontifici Maximo per visum apparuit, & iubens, viros benignè complecteretur, suumq; institutum Apostolica auctoritate firmaret: non est, inquit, aduersandum in his dum iubeo, nec dissimulandum, dum promoueo.

o) *Paleon.
libr. 3. de
orig. Car-
mel. cap. 5.
Thom. à
Iesu, lib. 1.
de antiq.
Ord. Car-
mel. c. 7.
Hieron.
Platus de
bon. stat.
Relig.
lib. 2. c. 12.*

*Petr. Thom. in vit. S. Simonis Stock. Carth. Tom. 4. lib. 17. Hom. 1.
Ferdin. à S. Maria, in prefat. Apostolicorum Priuileg. Roder.
Tom. 2. quest. Regular. quest. 97. art. 7. aliq; permulti.*

Iam vero gratiarum quis vel numerum edisserat, vel dignitatem pro merito expendat? instar omnium esto vna illa Sacri SCAPVLARIS, p̄ quod ipsa B. SIMONI Stock, quondam Ordinis Generali, detulit: Recipe, inquit,

p) *Laurer.
Beyerl. in
Theatr.
vit. hum.
libr. 16.*

inquit,

Paleonyd. inquit, hoc Ordinis tui SCAPVLARE, meo
libr. citat. Confraternitatis signum, tibi & cunctis Carme-
cap. 7. litis PRIVILEGIUM, in quo quis moriens eter-
Mirans de num non patietur incendium. Ecce signum salutis,
orig. & salus in periculis, foedus pacis & pacti sempiterni.
increm. O donum vere Dei Matre dignissimum!
Ord. Car- Nam quid dulcius miseris, quam signum Sa-
mel. cap. 6. Leo à S. lutis, quid iugiter periclitantibus optabilius,
Leo à S. quam salus in periculis, quid tandem homi-
Ioanne, in nibus naturâ filijs iræ sapidius, quam foedus
Typo vest. pacis & pacti sempiterni? Idque tam sanctè
Relig. cum Deo initum, ut (spondente sic Sanctis-
sect. 9. sima Virgine) qui in illo mortuus fuerit,
Carthag. æternum non sit passurus incendium? sensu
l. 17. Tõ. 4 tamen ei consimili, quo veritas æterna de
Ioã. à Iesu S. Eucharistia pronuntiat: Qui manducat
Maria, hunc panem viuet in æternum: & de fide,
in vit. S. Marc. 16. Qui crediderit & Bapizatus fuerit,
Theresa. saluus erit: aliaque huiusmodi. Quemadmo-
Thom. à dum enim dictis operibus, salus animæ, &
Iesu, libr. vita æterna promittitur, eo tantum, quod
cit. cap. 8. tametsi sola minimè sufficiant, sunt nihilo-
Pint' rō. 1. minùs vtilissima, & ad illam obtinendam
Hierarch. præcipuè conducunt; ita Sanctissima Virgo,
Carmel. sacrum SCAPVLARE gestantibus, idem pol-
Tract. 5. licetur, quia licet solum ad salutem non suf-
cap. 3. 4. ficiat; tamen, propter compromissam illi
5. & 6. specialissimam eiusdem potentissimæ Virgi-
Michael nis intercessionem, insigniter adiuuat, plu-
à Fonte, in rimumque ad illam facit. Neq; vero nouum
Compend. est, etiam in Phisicis effectum causæ princi-
hist. lib. 3. palii,
Petr. Thõ.
in Menol.
Petr. Lu-
eius in cõ-
pend. hist.
Carmel.

pali, esto totalis ea non sit, absolutè tribui. *Didac.*
 Agnouerunt id optime Pontifices, Cardina- *Maldona-*
 les, Episcopi. plurimique variorum Ordi- *rus lib. 10.*
 num Religiosi; Imperatores, Reges, Princi- *cap. 12. &*
 pes, & reliquum sine numero vulgus: qui, *prater a-*
 vt dicto thesauro potirentur, vltro sacrum *lios quam-*
 SCAPVLARE requisierunt, tuleruntque *plurimos,*
 perpetuo. *omnes*
Scriptores
vita S.
Simonis
Stock.

PORRO quia tanto bono, alijsque pluri-
 mis illi annexis, & infra partim saltem
 referendis, fruiturum, nonnullas con-
 ditiones (non quidem sub vllò peccato
 etiam veniali) obseruare oportet; eas autem
 plures, vel ignorant, vel ita confundunt, vt
 quæ pro diuersis gratijs diuersæ requisitæ
 sunt, eas omnes, ad singulas lucrandas, ne-
 cessarias æstiment; visum est, præcipuas gra-
 tias almæ huic Confraternitati concessas,
 paucis præscribere, singulisque suas obli-
 gationes, breuiter ac distinctè subijcere;
 itaque.

I. CONFRATRES & Consores Sanctif-
 simæ Virginis MARIE de monte Carmelo,
 participes sunt omnium totius Carmelita-
 rum Ordinis spiritualium bonorum. *Ad*
quod obtinendum, præsupposito statu gratiæ,
sufficit esse Confratrem, vel Consoorem. Ad hoc
 autem vt quis sit, & censeatur Confrater,
 non alio opus est, quam Confraternitatis
 albo nomen dare, Scapulare benedictum ab
 aliquo

aliquo Ordinis Prælato, vel habente ab eo authoritatem, suscipere, & continuo ad cololum gerere. Quod si vsu tritum, vel casu perditum fuerit, licebit aliud substituere.

II. Ex concessione CLEMENTIS VII. & GREGORIO XIII. approbata, & hæcenus valida, participant dicti Confratres, & Consores suffragia, Eleemosynas, Ieiunia, Orationes, Missas, Horas canonicas, Flagellationes, Peregrinationes, omniaque bona spiritualia, quæ sunt non modo ab omnibus alijs Religiosorum Ordinibus, verum etiam quibuscunque Sodalitatibus, Congregationibus, imo & vniuersa Ecclesia idque non ratione alicuius extensionis, aut etiam (vt male quidam putauerunt) propter generalem illam communicationem, qua Fideles, hoc ipso quod in vnâ Charitatis radice vniuntur, sua inuicem bona participant; sed modo multo intimiori, ac in speciali Pontificum concessione fundato. Vt proinde, si multum est vnius duntaxat viri Sancti orationibus communicare, sit haud dubiè longè maximum, tot Sanctorum, quot vniuersa habet Ecclesia, bonis ac meritis, eo speciali modo, gaudere. *Ad hoc autem Priuilegium & gratiam consequendam, idem quod pro primo requiritur & sufficit.*

III. GAUDENT præterea plurimis, ijsque maximis Priuilegijs: in his ex indulto CLEMENTIS VII. possunt in suum eligere Confessorem,

fessorem, quemlibet Sacerdotem idoneum
 siue sæcularem, siue Regularem, qui vt cen-
 seatur idoneus his temporibus, si sit sæcula-
 ris debet esse approbatus, ex decreto Concil.
 Trident. à loci Ordinario; si vero Regula-
 ris, non modo ab Ordinario, verum etiam
 à suo Superiore iuxta decret. CLEMENT.
 VIII. *Quæcunque à Sede Apostolica.* Hic Sa-
 cerdos in Confessarium electus, poterit au-
 thoritate Apostolica, Confratres à quibus-
 uis, etiam maioris excommunicationis, su-
 spensionis & interdicti, alijsque Ecclesiasti-
 cis sententijs, censuris & pœnis, à iure qua-
 uis occasione, vel causa pro tempore latis, &
 à quibusuis etiam, quibus pro tempore ir-
 recitari fuerint, etiam si illorum absolutio Sedi
 Apostolicæ specialiter vel generaliter (ex-
 ceptis mox dicendis) reseruata foret: & ab
 omnibus eorum peccatis, criminibus, ex-
 cessibus & delictis, quantumcunque graui-
 bus & enormibus, etiam talibus, propter
 quæ Sedes prædicta merito consulenda fo-
 ret, in casibus dictæ Sedi qualitercunque re-
 seruatis (exceptis contentis in litteris, in die
 Cœnæ Domini legi solitis, necnon violatio-
 nis immunitatis & libertatis ecclesiasticæ, &
 clausuræ monasteriorum Monialium &c.
 necnon violentæ manus iniectiois in Cle-
 ricum & singularis certaminis, siue duelli,
 & alijs casibus per dictam Bullam CLE-
 MENT. VIII. *Quæcunque à Sede Apostolica.*
 refer-

referuatis) semel in vita & in mortis articulo: de alijs vero dictæ Sedi non referuatis casibus, toties quoties opportunum fuerit, eorum confessionibus diligenter auditis, absolueret, illisque pro commissis pœnitentiam salutarem iniungere. *Hoc, & sequenti Privilegio fruiturum, oportet & sufficit esse Confratrem.*

IV. POTEST vi eiusdem indulti idem Confessarius, vota quæcunque, visitationis ultramarin. liminum Beatorum PETRI & PAULI Apostolorum de vrbe, ac S IACOBI in Compostella; necnon Religionis & castitatis votis exceptis, in alia pietatis opera commutare, & iuramenta quæcunque sine tertij præiudicio relaxare; atque omnium eorum peccatorum, semel in vita, & in mortis articulo, etiamsi tunc non subsequatur, plenariam remissionem, & absolutionem (quæ verba indulgentiam plenariam sonant) autoritate Apostolica impendere.

V. LICET etiam omnibus & singulis vtriusque sexus Confratribus, tempore interdicti etiam Apostolici, vel cessationis à diuinis (dummodo ipsi huiusmodi interdicto, seu cessationi causam non dederint, neque per eos stet quo minus interdicto pareatur) ianuis clausis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, submissa voce, Missas, & alia diuina officia,

officia, per Sacerdotes sæculares, vel Regulares celebrare; etsi contingat, eos vel eorum aliquem tempore interdicti huiusmodi, ab humanis decedere, corpora eorum ecclesiasticæ sepulturæ, cum aliqua, honesta tamen funerali pompa, tradi possunt. *Ad hoc etiam satis est, esse Confratrem vel Consororem.* Alia priuilegia ab eodem CLEM. VII. concessa videri queunt, in diuersis huius Archiconfraternitatis libellis.

VI. FRVNTVR præterea Confratres & Consores, maximo & nulli alteri Confraternitati communi Priuilegio: quod vulgo *Bulle Sabbatinæ* cognominant. Quod cuiusmodi sit, IOANNES XXII. in Bulla *Sacratissimo* ut in culmine, his verbis exponit: *Mihi flexis genibus supplicanti, visa fuit Virgo Carmelita, sequentem effata sermonem. O Ioannes Ioannes, Vicarie mei dilecti Filij, audi & cito votum meum comple, si te à tuo, vis ut eripiam aduersario, & te solum Papam, meis coadiuuantibus supplicationibus, faciam: & si quid à meo dulcissimo Filio petieris, gratiosè ac benignè impetrabis. Ita ergo gratiarum amplam, meo Sancto ac deuoto Carmelitarum Ordini, debeas confirmationem piè concedere: per ELIAM & ELISÆVM in monte CARMELO inchoato. Et post pauca, & in terris assentiri ijs, quæ in cœlis semel statuit, & ordinauit, ipse Filius meus. Videlicet quod qui dicto Ordini nomen dederint, vel deuotionis causa, Confratres eiusdem*

Cc

fuerint,

fuerint, moxque tradenda obseruauerint:
 eos illa, suis intercessionibus continuis,
 pijsque suffragijs & meritis, ac speciali pro-
 tectione adiuuabit, vt sequenti post eorum
 obitum Sabbatho, è pœnis Purgatorij libe-
 rentur. Quod probans & confirmans idem
 Pontifex ita subdit: *Istam ergo sanctam Indul-*
gentiam accepto, roboro, & in terris confirm-
sicut propter merita Virginis Matris, gratiam
IESVS Christus concepit in cœlis. Eandem sapius
 postea confirmarunt varij Summi Pontifi-
 ces *Alexander V. Clemens VII. Pius V. Grego-*
rius XIII. & XIV. Sixtus V. Clemens VIII. &
 nouissime *Paulus V.* Hanc autem singularis-
 simam gratiam, qui adipisci desiderat tria
 obseruare debet. 1. *Sacrum Scapulare iugi-*
ter gestare. 2. *Castitatem* (non quidem vo-
 tum eius concipiendo, sed propositum
Virgines virginitatem, Vidua continentiam
quandiu innupta manent, si vero postea nups-
erint Castitatem conjugalem. 3. *Horas Canoni-*
cas iuxta formam à B. ALBERTO Patriarcha
Hierosolymitano Patribus Carmelitis prescri-
ptam recitare: quam formam ipse Albertus sic
 proponit. Hi qui horas Canonicas cum Cle-
 ricis dicere norunt, eas dicant secundum
 constitutionem Sanctorum Patrum, & Ec-
 clesie approbatam consuetudinem. Ex quo
 colligitur, *satisfacere huic obligationi, qui offi-*
cium Canonicum quodcunque, siue Romanum,
siue

sive specialis alicuius Ecclesie, vel Religionis, imo paruum B. MARIE Virg persoluerit. Nescientes autem litteras, debent diebus ab Ecclesia prescriptis ieiunare, & feria quarta & Sabbatho (nisi quando natalis Domini cointiderit) a carnibus abstinere : aut iuxta Regulam predicti Alberti

* in ferijs octuaginta duo, in Festis autem & Dominicis centum & septem Pater noster recitare.

* Videndi sunt de hac condit. prater alios complures, Bulla Ioã. XXII Petrus Lucius in suo Compendio histor. & Thom. à Iesu, lib. de Confrat. B. M. V. de monte Carmelo.

Probabile tamen est, posse Prælatos Ordinis, seu Confessarios, hanc abstinentiæ, aliamq; illam officij recitandi conditionem, urgenti de causa, in alia opera pia æquivalentia mutare; & si (quod Deus auertat) quispiam Confratrum, ab huiusmodi conditionum obseruantia aliquando deficeret, dummodo postea resurgat, & seruanda seruare proponat, non ideo tanto hoc priuilegio priuandum esse.

VII. PLVRIMAS, & amplissimas Indulgentias concessere sacro Carmelit. Ordini, illiusque Ecclesijs, ac Confraternitati Romani Pontifices, S. Leo IV. qui sedit anno 848. Adrianus II. anno 868. Stephanus V. anno 888. Sergius III. anno 909. Ioannes X. & XI. Gregorius V. Sergius IV. Alexander II. Gregorius II. & VIII. Clemens III. Honorius III. Innocentius IV. Clemens IV. Nicolaus IV. Urbanus VI. Ioannes XXII. Nicolaus V. Sixtus IV. Clemens VII. & alij vsque ad Paulum V. qui ob reuerentiam gloriosiss. Dei genitricis semper Virg. MARIE de monte Carmelo,

& singularem deuotionem, quam ad illam, & Sacr. Carmelit. Ordinem, eiusdem Dei genitricis *MARIÆ* titulo specialiter insignitum, gessit, subiectas indulgentias, (post reuocat. Indulg.) huic celeberrimæ Archiconfraternitati sacri *Scapularis* anno 1606. elargitus est.

1. Concedit sua sanctitas, omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus, qui dictam Confraternitatem vbiuis locorum, tam hæctenus canonicè institutam, quam deinceps instituendam, de cætero ingredientur, & habitum receperint, die primo eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam Indulgentiam.

2. Descriptis & describendis in dicta Confraternitate, verè pœnitentibus & confessis, ac sacra communione refectis, qui in festo principali *Commemorationis eiusdem B. MARIÆ* die 16. mensis Iulij, aut iuxta ritum nonnullorum locorum die Dominica immediate sequenti celebrari solito, Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matr. Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenar. Indulg.

3. Omnibus vtriusque sexus Confratribus & Confororibus, qui similiter pœnitentes

tentes & confessi, ac Sacra communione refecti, Processioni, in vna Dominica cuiuslibet mensis per dictam Confraternitatem, de Ordinarij loci licentia, faciendæ, deuotè interfuerint, & ibi, vt præfertur, orauerint, septem annos & totidem quadragenas: in alia vero Bulla data an. 1609. concedit plenariam. Alij autem non Confratres, qui dictæ processioni interfuerint, centum annorum Indulgentiam ex indulto *Sixti V.* consequuntur.

4. Iisdem Confratribus & Confororibus, qui in mortis articulo pœnitentes & confessi, ac Sanctiss. communionerefecti, nomen *I E S V* ore, si potuerint, sin autem corde deuotè inuocauerint, plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem.

5. Concedit ijs, qui ab esu carniū illis diebus, quibus Confratres dictæ Confraternitatis ex illius instituto vesci non solent, abstinebunt, tercentum dies Indulgent.

6. Illis, qui qualibet die septies Orationem Dominicam & toties Salutationem Angelicam ad honorem septem gaudiorum eiusdem *B. MARIE* Virg. recitauerint, quadraginta dies.

7. Qui cum habitu eiusdem Confraternitatis pœnitentes, & confessi semel in mense *SS. Eucharistiæ* Sacramentum sumpserint,

rint, & vt præfertur, orauerint, quinque annos & totidem quadragenas.

8. Qui pœnitentes & confessi, in qualibet ex Festiuitatibus eiusdem B. MARIE Virg. SS. Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia, vel Capella dictæ Confratern. deuotè sumplerint, & vt supradictum est, orauerint, tres annos & totidem quadragenas.

9. Qui cum lumine Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum, quando ad infirmos defertur, comitati fuerint, & pro iisdem infirmis pias ad Deum preces effuderint, quinque annos, & totidem quadragenas.

10. Qui corpora defunctorum tam Confratrum & Confororum, quam aliorum ad sepulturam associauerint, & pro eorum animabus Deum orauerint, centum dies.

11. Qui Officium eiusdem B. MARIE Virg. deuotè recitauerint, centum dies.

12. Qui vero Missis & alijs diuinis officijs in Ecclesia, vel Capella aut Oratorio dictæ Confraternitatis pro tempore celebrandis & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel priuatis eiusdem Confraternitatis, vbiuis faciendis interfuerint, aut pauperes hospicio susceperint, aut eis in eorum necessitatibus, vel in periculo peccandi existentibus, auxiliati fuerint, aut eleemosynas temporales vel spirituales eis dederint, vel pacem cum inimicis proprijs, vel alienis composuerint, seu componi fecerint, vel pro-

procurauerint, aut deuium aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes Dei præcepta, & ea quæ ad salutem sunt docuerint, aut quodcunque pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum piorum operum, centum dies de iniunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Ecclesiæ consueta relaxat.

VIII. IN SVPER permisit idem Papa PAVLVS V. subsequentiū Indulgentiarum, à varijs Pontificibus perpetuo concessarum, in Camera Apostolica impressionem & publicationem.

Leo Papa IV. concessit vniuersis Confratribus & omnibus Christi fidelibus, qui Ecclesias B. MARIE de monte Carmelo, huiusmodi in festis Natiuitatis Dominicæ, Paschæ, Pentecostes, Apostolorum Petri, & Pauli, Assumptionis Natiuitatis, Annuntiationis, Purificationis eiusdem Dei Genitricis MARIE, S. Michaelis Archangeli, omnium Sanctorum, in duobus festis sanctæ Crucis, Natiuitatis S. Ioannis Baptistæ, Sanctorum martyrum Fabiani, & Sebastiani, & in die Parasceues, & per octauas præfatarum festiuitatum, & vocabulis omnium Ecclesiarum dicti Ordinis deuotè visiterint, septem annos, & totidem quadragenas.

Adrianus II. Stephanus V. Sergius III. Ioannes X. & XI. Sergius IV. & Innocentius IV. omni-

bus Christi fidelibus verè poenitentibus, contritis, & confessis, qui præfatas Ecclesias piè visitauerint in prædictis festiuitatibus, & earum octauis, tertiam partem omnium peccatorum in Domino relaxarunt.

Clemens III. Alexander II. Gregorius V. & VII. in prædictis festis, & in quolibet eorundem similem gratiam largiti sunt.

Clemens IV. eisdem Christi fidelibus, qui præfatas Ecclesias quater in anno visitaerint, videlicet in quatuor festiuitatibus eiusdem Dei Genitricis *MARIÆ*, triginta annos, & totidem quadragenas piè concessit.

In Priuilegio generali *Lucij* Papæ III. remittuntur ab eodem peccata leuia, offensa parentum, & negligentia votorum fractorum, dum tamen fractor ad vota rediret, & malè acquisita, si nescitur cui restitui debeant, prædictis locis, seu illorum domibus assignentur.

Innocentius IV. & Gregorius VIII. concesserunt qualibet die, cuilibet dicenti *Pater noster*, & *Aue Maria* in dictis Ecclesijs semel pro viuis, & defunctis, quadraginta dies Indulgentiarum.

Honorius III. & Nicolaus IV. omnibus verè poenitentibus omnium peccatorum suorum, veniam polliciti sunt.

Honorius IV. omnibus verè poenitentibus, & confessis, dicti Ordinis Ecclesias visitantibus, quadraginta annos, & totidem quadragenas

dragenas de iniunctis eis pœnitentijs; videlicet, in festo Vocabulorum ipsarum Ecclesiarum, & in die sancto Parasceues, nec non in die S. Crucis, ac in festiuitatibus Natiuitatis, Annunciationis, Purificationis, & Assumptionis Dei Genitricis *MARIÆ*, misericorditer in Domino relaxauit, & concessit.

Benedictus XI. omnibus verè pœnitentibus, & confessis, qui ter in hebdomada, videlicet, Quadragesimali tempore, secunda, quarta, & sexta ferijs, & etiam in festis vocabulorum omnium Ecclesiarum dicti Ordinis, nec non diebus Sabbathi ad B. Dei Genitricis reuerentiam, & in diebus Dominicis, easdem Ecclesias piè visitarent, quadraginta annos, & totidem quadragenas, & omnium peccatorum septimæ partis remissionem in Domino relaxauit; omnesque Indulgentias, & peccatorum remissiones à suis Prædecessoribus Romanis Pontificibus, dicto Ordini concessas in diebus, & in festis præfatis duplicando.

Ioannes XXII. omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones à Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis, dicto Ordini concessas, confirmauit, & quadraginta annos, & totidem quadragenas de iniunctis pœnitentijs vniuersis Christi fidelibus dicti Ordinis Ecclesias in qualibet solemnitate quatuor festiuitatum B. Dei Genitricis *MARIÆ*, videlicet Natiuitatis, Annuntiationis, Purificationis, & Assumptionis, duplicando.

ficationis, & Assumptionis visitantibus contritis, & confessis, in Domino piè concessit.

Urbanus VI. perpetuo concessit ijs, qui Ordinem Carmelitarum, & Fratres eiusdem Ordinis, Ordinem, seu Fratres Ordinis Gloriosissima Dei Genitricis, semperq; Virginis *MARIÆ de monte Carmelo* vocauerint, nominauerint, & appellauerint, si in gratia extiterint, tres annos, & totidem quadragenas Indulgentiarum.

Nicolaus V. omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac omnia Priuilegia dicto Ordini à supradictis Romanis Pontificibus prædecessoribus suis, in prædictis diebus, & festis concessa, Motu proprio duplicando confirmauit, atque annos septem, & totidem quadragenas in Domino relaxauit.

Sixtus Papa *IV.* omnes Indulgentias Ordini prædicto, & illius Domibus, Ecclesijs, ac personis vtriusque sexus in genere, vel in specie quomodolibet concessas, in suo robore, suaq; firmitate confirmauit, approbauit, & innouauit, ac denuo concessit; & omnium Mendicantium Indulgentias, ad Carmelitas, & alias personas extendit, ac si nominatim illis concessæ fuissent; & in Conceptionis, Præsentationis, Natiuitatis, Annuntiationis, Visitationis, Purificationis, & Assumptionis *B. Dei Genitricis MARIÆ* festiui-

festiuitatibus, & per septem dies sequentes, & in diebus vocabulorum Ecclesiarum, visitantibus Ecclesias, triginta annos & totidem quadragenas de iniunctis pœnitentijs misericorditer in Domino relaxauit.

Tandem *Clemens VII.* post *Ioannem XXII.* & *Alexandrum V.* eorum litteras approbando, habitum Gloriosiss. & Beatiss. Virg. *MARIÆ* gestantibus, seu Confraternitatem ingredientibus, & alia seruantibus, vt in eisdem litteris continetur, Indulgentijs, peccatorum remissionibus, & gratijs singulis vtriusque sexus concessis, perpetuæ firmitatis robur addidit, & innouauit, ipsisque & alijs visitantibus Ecclesias, Indulgentias stationum in Ecclesijs *Almæ* vrbis, tam intus, quam foris, temporibus, quibus eadem indictæ sunt, indulget, & concessit; ita vt, visitando dictas Ecclesias, tot, & singulas similes Indulgentias, & peccatorum remissiones consequantur, quas consequerentur, si singulis diebus, easdem singulas dictæ *Vrbis*, & extra Ecclesias, pro stationibus huiusmodi deputatas personaliter visitarent. Quas etiam *Pius V.* approbavit & confirmauit.

Supradictas Indulgentias refert, & nouissimè approbat, & confirmat *Gregorius XIII.* in Bulla, *Vt laudes.* die 18. Septemb. an. 1577. Pontif. sui anno 6.

Porro

Porro sciendum, quod Indulgentiæ Stationum Basilicarum, & Ecclesiarum Rom. amplissimæ sint, & innumerabiles, quas hic breuitatis causa transeo; lectore interim remisso, ad diuersos Tractatus, quos hoc nostro æuo doctissimi Viri, de antiquissimæ & celeberrimæ huius Confraternitatis Priuilegijs atque Indulgentijs conscripsere, in quibus etiam indicatur, quibus per annum diebus possint Confratres animam aliquam è purgatorio liberare. Ad proximè dictas Indulgentias lucrandas, requiritur, vt Confratres in diebus Stationum Rom. contriti, & confessi Ecclesiam aliquam deuotè visitent. Cæteri vero fideles eiusdem *Gregor. XIII.* concessione has Indulgentias lucrari cupientes, debent ijs diebus contriti & confessi dictas Ord. Carmelit. Ecclesias visitare, ibiq; septies orationem Dominicam, itidemq; Salutationem Angelicam, vel vesperras pro defunctis recitare, aut ante Sanctissimum Domini nostri *IESV* Christi corpus terram exosculari, ac pro hæresum extirpatione, Sanctæq; matris Ecclesiæ tranquillitate, Christianorumq; Principum pace & vnione pias ad Deum preces effundere.

Illud tandem aduertendum, quamuis quo ad hoc nulla sit obligatio, consultum tamen ac laudabile esse, valdeq; proficuum, vt Confratres omnibus festis *SS. Virginis, S. IOSEPH* Sponsi, & *S. ANNÆ* Matris eius

eius præmissa confessione Eucharistiam sumant.

HÆc sunt, alma Confraternitas, quæ de gratijs tibi concessis, pro ratione finis nobis præstituti, dicere visum est. Neque enim animus fuit eas omnes, intra huius compendij angustias, circumscribere, sed præcipuas duntaxat indicare: nihil quidem ad rationem probando, sed tamen hoc præmissis, quidquid supra dictum est, solide sibi constare. Superest, vt debita ad Dei tuamq; Matrem gratitudine, bonis tuis fruare: Sacrumq; eius SCAPVLARE tanti facias, quanti tot gratiarum arrham æquum est æstimari. Præterquam enim ipsis hominum Corporibus prodest vsque adeo, vt quod de se Christus ad Ioannem, idem proportione quadam, de SACRO SCAPVLARI dici possit, *Cæci vident, Claudii ambulant, Leprosi mundantur, Surdi audiunt, Mortui resurgunt*, vtpote quæ & alia plurima, puta *incendiorum extinctiones, faciles partus, liberationes à morte tam repentina quam violenta* isthoc medio, nec infrequenter Deus peregerit; in super & maxime animabus vtile est: ita quidem, vt & inimici nostri, dæmones inquam, sint Iudices: auditi non semel à venerabili Viro *Francisco Iepes* (cuius vitam longè Sanctissimam nuper edidit R. P. Ioseph de Velasco) duabus potissimum de causis conquerentes.

Primum

414 COMPEND. PRIVIL. CONFR. S. SCAPVL.
Primum, quod nonnulli *cultum Sanctissime*
Virginis promouerent ; deinde etiam quod
Scapulare Carmelitarum plurimi gestarent : ut
pote cuius beneficio animæ complures sal-
uarentur, paucæ vero in eorum potestatem
deuenirent. Idem iterum alias diuina reue-
latione didicit, dæmones tria maximè odisse.
1. quod nominetur *dulcissimum nomen IESV.*
2. quod *suauissimum nomen MARIE proferatur.*
3. quod *SCAPVLARE Sanctissime Virginis*
MARIE de monte CARMELO passim feratur.
Quod sanè illi nunquam sic auersarentur,
nisi nobis, quos cane peius & angue ode-
runt, optimum vtilissimumque, expe-
rientia docente, censerent.

Vale & fruire.

* *
* *

F I N I S.

